

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์แรงงานเพศชาย จำนวน 10 คน เป็น 5 ส่วน คือ

1. กรณีศึกษา 10 กรณี
2. สรุปและวิเคราะห์เปรียบเทียบ ข้อมูลทั่วไป ภูมิหลัง สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของกรณีศึกษา
3. รายได้ ลักษณะการทำงาน และสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยก่อให้เกิดการถูกล่วงเกินทางเพศ
4. ประสบการณ์การถูกล่วงเกินทางเพศ เงื่อนไข ข้อต่อรองของผู้กระทำการล่วงเกินทางเพศ

1. กรณีศึกษา 10 กรณี

กรณีศึกษาที่ 1 หนุ่ม พนักงานรักษาความปลอดภัย

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

หนุ่ม (นามสมมติ) อายุ 21 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคเหนือ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป. 6) ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา หนุ่มไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อ เพราะฐานะทางบ้านยากจน ต้องทำงานรับจ้างตั้งแต่อายุ 12 ปี

สถานภาพทางครอบครัว

ปัจจุบัน หนุ่มอยู่กับภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตร 1 คน เป็นเพศชาย อายุ 2 ขวบ หนุ่มเช่าห้องอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับที่ทำงานเพื่อให้สะดวกต่อการเข้าทำงานในกะดึกสภาพครอบครัวหลังจากภรรยาคลอดลูกแล้ว รายได้ในครอบครัวลดลง เพราะภรรยาต้องออกจากงานเพื่อมาเลี้ยงลูก ซึ่งก่อนหน้านั้นภรรยามีอาชีพรับจ้างทำความสะอาด ที่เดียวกันกับหนุ่ม

ทำให้สภาพทางครอบครัวของหนุ่มลำบากมากขึ้น เนื่องจากต้องทำงานคนเดียวเพื่อเลี้ยงดูทั้งครอบครัว

สภาพการทำงาน

หนุ่มประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป ก่อนจะมาประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ในตำแหน่งพนักงานรักษาความปลอดภัย มีรายได้จากการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นรายวัน ๆ ละ 272 บาท ต่อการทำงาน 12 ชั่วโมง โดยหนุ่มต้องทำงานผลัดกลางคืน เริ่มตั้งแต่ 19.00 น. ถึง 07.00 น. ทุกวัน สำหรับค่าจ้างที่ได้รับ บริษัทจ่ายให้เป็นรายเดือน ๆ ละ 1 ครั้งในวันสิ้นเดือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของหนุ่ม 7,000–7,200 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนชั่วโมงการทำงานของหนุ่มที่มีมากขึ้นไม่เท่ากันในแต่ละเดือน

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

หนุ่มสมัครเข้าเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยกับบริษัทแห่งหนึ่ง แล้วถูกจ้างโดยเจ้าของอาคารชุดที่พักอาศัยให้ไปประจำอีกช่วงหนึ่ง เจ้าของห้องชุดนี้จึงมีสถานะเป็น นายจ้างรับเหมาช่วง หนุ่มต้องถูกส่งไปทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ประจำที่พักอาศัยในลักษณะอาคารชุดพร้อมที่อยู่อาศัย (Condominium) ย่านบางนา นายจ้างเป็นหญิงวัยกลางคน อายุประมาณ 40-45 ปี สถานภาพสมรสเป็นหม้าย โดยกลางดึกคืนหนึ่งเวลาประมาณ 23 นาฬิกา มีโทรศัพท์มาที่ป้อมยามรักษาการณ์เรียกให้หนุ่มขึ้นไปเปลี่ยนหลอดไฟที่เสียในห้องพักของเจ้าของ โดยแจ้งว่าในเวลานั้น ช่างประจำอาคารไม่อยู่เพราะออกเวรไปตั้งแต่ 18 นาฬิกาแล้ว ซึ่งหนุ่มพอจะช่วยเปลี่ยนหลอดไฟได้ เมื่อเข้าไปในห้องแล้ว นายจ้างปิดประตูอย่างแน่นหนา โดยที่หนุ่มไม่ได้สนใจ เพียงแต่ต้องการเปลี่ยนหลอดไฟให้เสร็จตามคำสั่ง หลังจากที่เปลี่ยนหลอดไฟเสร็จแล้ว ก่อนกลับ นายจ้างได้เรียกให้หนุ่มนั่งพักเพื่อดื่มชา และกล่าวขอบคุณ ระหว่างนั้น นายจ้างหญิงรายนี้ได้เริ่มจับ และ สัมผัสที่หน้าขา และกล่าวเชิญชวนให้หนุ่มมีเพศสัมพันธ์กับตนพร้อมหยิบถุงยางอนามัยส่งให้หนุ่ม แต่หนุ่มขัดขืนเพราะไม่ชอบ จึงถูกนายจ้างหญิงรายนี้ ทุบว่า หากหนุ่มไม่ยอมทำตาม จะร้องให้คนเข้ามาช่วย และจะบอกกับทุกคนว่าหนุ่มบุกรุกเข้ามาเพื่อข่มขืนนายจ้าง ซึ่งตามพฤติกรรมที่เกิดขึ้น มีความเป็นไปได้ที่หลายคนต้องเชื่อว่าหนุ่มซึ่งเป็นผู้ชาย ที่มักจะเป็นฝ่ายที่เสียเปรียบ เมื่อต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นว่านี้ และต้องตกเป็นผู้ต้องหา หากมีการกล่าวอ้างเช่นนี้ และเป็นการเกิดเหตุการณ์ในห้องพักส่วนตัวของนายจ้างหญิงอีกด้วย

หนุ่มจำเป็นต้องทำตาม และมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างในคืนนั้น หลังจากนั้นไม่นาน นายจ้างหญิงเริ่มคุกคามความเป็นส่วนตัวของการดำเนินชีวิตประจำวันของหนุ่ม โดยบังคับให้

หนุ่มมีเพศสัมพันธ์กับตนอีกหลายครั้ง อีกทั้งยังบังคับให้หนุ่มเลิกยุ่งเกี่ยวกับภรรยา ที่ทำงานเป็นแม่บ้านทำความสะอาดที่นี่ด้วย หากหนุ่มไม่ทำตาม จะเลิกจ้างทั้งสองคน หนุ่มกล่าวต่อนางหนึ่งว่า “คนมันเรียนมาน้อย ต้องตกอยู่ในอำนาจของคนที่เหนือกว่า ทำยังไงได้ล่ะครับ ก็เขาเป็นนายจ้าง เราเป็นลูกจ้างจะทำอะไรมากก็ได้”

ทำให้หนุ่มต้องมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างรายนี้อีก 2 ครั้ง โดยที่ภรรยาของหนุ่มไม่ทราบที่หนุ่มต้องทำตามเพียงเพราะต้องการให้ตนและภรรยาถึงงานทำต่อไป เพราะไม่รู้ว่าจะหาทางออกให้กับตนเองได้อย่างไร โดยที่หนุ่มต้องปิดบังภรรยา เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างนานหลายเดือน จนรู้สึกอึดอัดมาก ในที่สุดจึงตัดสินใจลาออกจากการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย หลังจากที่เข้ามาที่บริษัทเพื่อลาออกนั้น ตามนโยบายของบริษัท ต้องทำแบบสอบถามทุกครั้งในกรณีที่พนักงานต้องการลาออกเพื่อให้บริษัทได้รับทราบเหตุผล ในการนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น จึงได้ทราบเรื่องราวของหนุ่ม โดยทางบริษัทได้ย้ายหนุ่มไปทำงานที่อื่น แต่หนุ่มเลือกที่จะลาออกไปค้าขายสลับกับการรับจ้างทั่วไป เพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวที่มีบุตรแล้ว 1 คน และเหตุผลที่ต้องออกจากรานในครั้งนี้ หนุ่มยังคงเก็บไว้เป็นความลับเรื่อยมา โดยที่ภรรยาของหนุ่มไม่ทราบจนทุกวันนี้

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

ในระหว่างนั้นหนุ่มต้องทำงานด้วยความอึดอัดใจ เพราะไม่รู้ว่าวันใดนายจ้างจะบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยอีก กรณีศึกษาของหนุ่ม นายจ้างไม่ได้มีข้อเสนออะไรพิเศษ แต่ในทางตรงกันข้าม กลับขู่ว่าหากไม่ทำตามในครั้งแรกจะต้องตกเป็นผู้ต้องหาบุกรุกแล้วข่มขืน และหากไม่ทำตามที่ร้องขอ ต้องตกงานไม่มีงานทำ หนุ่มทนอยู่ในสภาพเช่นนี้ได้เพียง 3 เดือนจึงเลือกที่จะลาออกจากการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย และหาเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวด้วยการค้าขายของที่ต้องแบกหาม จำพวก ถั่วต้ม อาหารสำเร็จรูป อาหารอีสาน เป็นต้น ช่วงแรก ๆ รายได้ไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องทำงานเพียงคนเดียว ภรรยาต้องอยู่บ้านเลี้ยงลูก ซึ่งรายได้ส่วนหนึ่งต้องเก็บไว้เป็นค่านม และค่าสุราที่หนุ่มเองบอกว่า มันช่วยทำให้หนุ่มหายกลุ้ม และไม่ต้องคิดอะไรมาก ปัจจุบันหนุ่มกำลังเลิกดื่มสุรา โดยตั้งใจว่าจะเก็บเงินไว้เลี้ยงดูลูก

กรณีศึกษาที่ 2 เอก ช่างตัดผม

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

เอกอายุ 24 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคตะวันออก จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป. 6) ต้องเข้ามาหางานทำเพื่อหาเงินเป็นค่าเรียนตัดผมที่ตัวเองชอบ เอกทำงานรับจ้างอยู่ 1 ปี มีเงินพอเป็นค่าเรียนตัดผมที่โรงเรียนเสริมสวยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ หลักสูตรที่เรียน เพียง 6 เดือนก็สามารถออกไปประกอบอาชีพช่างตัดผมได้แล้ว

สถานภาพทางครอบครัว

ในระหว่างที่เรียนตัดผมอยู่ที่กรุงเทพฯ เอกเช่าห้องพักอยู่ใกล้กับโรงเรียน เพื่อให้สะดวกกับการเดินทางเพราะไม่คุ้นเคยกับเส้นทางมากนัก บิดา และมารดาของเอกแยกทางกันตั้งแต่ เอกอายุได้ 12 ขวบ จึงต้องหาเลี้ยงตนเองมาตั้งแต่เด็ก ปัจจุบัน เอกแต่งงานแล้วได้ 2 ปีกว่าแล้ว จึงย้ายครอบครัวกลับไปเปิดร้านตัดผมของตัวเองที่บ้านเกิด จังหวัดชลบุรี ยังไม่มีบุตร ตอนนีฐานะของครอบครัวเอกปานกลาง ไม่ขัดสนเท่าใดนัก เพราะอาชีพช่างตัดผม สามารถเลี้ยงดูเอก และครอบครัวได้เป็นอย่างดี

สภาพการทำงาน

หลังจากที่เอกเรียนจบแล้ว อาจารย์สอนตัดผมของเอกชักชวนเอกให้มาเป็นลูกจ้างที่ร้านของอาจารย์โดยได้รับส่วนแบ่งจากการตัดผม ต่อหัว 50 บาท เนื่องจากว่า ฝีมือตัดผมของเอกอยู่ในระดับดี นายจ้าง คือ อาจารย์ที่สอน จะส่งเอกเข้าประกวดแข่งขันทำผมที่ประเทศ มาเลเซีย ซึ่งรายได้ในช่วงนั้นของเอก อยู่ในระดับที่น่าพอใจ คือ เฉลี่ยเดือนละประมาณ 8,000-10,000 บาท ซึ่งเอกสามารถเก็บเงินได้มากพอสมควร และหวังว่ากลับมาจากแข่งขันทำผมในครั้งนี้อันแล้วพอจะมีทุนเพื่อเปิดร้านทำผมเป็นของตนเองได้

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

ในระหว่างที่เข้าร่วมการแข่งขันที่ประเทศมาเลเซีย นายจ้างได้ดูแลเอกทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ไม่ได้บอกหรือแจ้งว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะมีการเรียกคืนหรือไม่

คืนก่อนวันแข่งขันจริง เอกมีอาการตื่นเต้นและกลัวว่าจะทำได้ไม่ดีนัก เนื่องจากเป็นการแข่งขันในระดับเอเชีย ซึ่งเป็นรายการใหญ่ และเป็นรายการที่แข่งขันกันในแต่ละประเทศครั้งแรกของเอก ที่มีผู้เข้าร่วมแข่งขันจากประเทศต่าง ๆ มากถึง 13 ประเทศ นายจ้างรายนี้จึงพาเอกไปดื่มสุราที่บาร์แห่งหนึ่งใกล้กับโรงแรมที่พัก คืนนั้น เอกมีอาการมึนเมาเล็กน้อยแต่ยังพอมีสติอยู่บ้าง จึงสามารถเดินกลับมาที่ห้องพักได้เอง หลังจากกลับมาที่ห้องพักแล้ว นายจ้างพยายามลอบ จับ

และ สัมผัสที่อวัยวะเพศ และขอให้เขามีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่เขาไม่ยินยอมพร้อมใจด้วยเพราะไม่ชอบ จึงบอกปิดนายจ้างไปว่า

“ผมไม่ชอบครับ ผมทำไม่เป็น อยากนอนพักแล้วครับเดี๋ยวพรุ่งนี้ตื่นไม่ทันครับ”

ใกล้รุ่งเช้าของวันที่จะต้องเข้าแข่งขัน นายจ้างมาที่เตียงนอนของเขากอีกครั้ง แล้วกล่าวขอรับรองเชิงข่มขู่ให้เขามีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ครั้งนี้นายจ้างบอกกับเขาว่า หากไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์จะไม่พาไปยังสถานที่จัดการประกวดแข่งขันทำผม และจะกลับประเทศไทยเพียงคนเดียว โดยจะไม่ทิ้งเอกสารสำคัญให้กับเขาเช่น หนังสือเดินทาง, ตั๋วเครื่องบิน เท่ากับเป็นการข่มขู่ให้ยินยอม ซึ่งเขาไม่มีทางเลือก เพราะคิดว่า การได้มาหาประสบการณ์และมีโอกาสเข้าแข่งขันในรายการนี้ไม่ได้มีกันง่าย ๆ หรือช่างทำผมทุกคนจะมีโอกาส อีกทั้ง หากไม่ยินยอมแล้ว เขาก็ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเดินทางไปต่างประเทศ อุปสรรคด้านภาษา และเอกสารสำคัญก็อยู่ที่นายจ้าง เขาจึงใจต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างเพื่อให้ตนได้รับโอกาสนี้

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

หลังจากกลับจากการแข่งขัน เขาได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 ได้เงินรางวัลจากการแข่งขันประมาณ 30,000 บาท ถูกลูกนายจ้างรายนี้หักเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางเกือบทั้งหมด เขาได้รับเงินรางวัลหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วเพียง 5,000 บาท เขากล่าวว่า

“น้องเชื่อไหมว่า พี่มีความรู้สึกว่ามันมีความดีใจปนกับความคับข้องใจว่า แล้วเราจะหาโอกาสเข้ามาแข่งขันเองโดยที่ไม่ผ่านนายจ้าง และเจอกับการกระทำแบบนี้ของนายจ้าง เราจะมีโอกาสเช่นนี้หรือไม่ก็ไม่รู้”

กลับมาจากการแข่งขันแล้ว เขายังคงทำงานกับนายจ้าง ซึ่งนายจ้างไม่เคยล่วงเกินเขากอีกเลย เพราะนายจ้างมีเป้าหมายรายใหม่แล้ว จึงลดความสนใจจากเขาไปที่พนักงานชายรายใหม่แทน เขาทำงานเก็บเงินได้อีก 2 ปี มีเงินเก็บพอที่จะกลับไปเปิดร้านที่บ้านเกิดที่จังหวัดชลบุรี สร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้เป็นอย่างดี และ เขาก็มีความภูมิใจกับอาชีพช่างตัดผม แต่จะไม่ขอพูดถึงเหตุการณ์ในอดีตอีก ต่อข้อถามว่า หากกฎหมายสามารถเอาผิดนายจ้างได้ เขาคงจะดำเนินคดีกับนายจ้างหรือไม่ เขากล่าวว่า

“แล้วขั้นตอนการฟ้องร้องมันยุ่งยากหรือเปล่า แล้วต้องเล่าให้ใครฟังบ้าง ฟ้องแล้วอะไรจะได้อะไรบ้าง แต่ไม่เอาหรอกครับ ผมอายุเขาคับ เป็นผู้ชายแท้ ๆ แต่ก็ยังโดนอีก”

กรณีศึกษาที่ 3 กล้า หนุ่มโรงงานที่ต้องทำงานล่วงเวลา

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ชื่อกล้า (นามสมมติ) อายุ 28 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทำงานรับจ้างกลึงเหล็ก กับนายจ้างที่ประกอบกิจการค้าเหล็ก โดยเป็นการประกอบธุรกิจของครอบครัว มีญาติพี่น้องของนายจ้างเข้ามามีบทบาทในการทำงานโดยแต่ละคนจะทำงานแยกกันเป็นส่วน ๆ ในแผนกที่ตนเองรับผิดชอบต่าง ๆ กัน

สถานภาพทางครอบครัว

ในระหว่างที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ยังเป็นโสด ปัจจุบัน กล้ายังไม่ได้แต่งงาน เพิ่งอยู่กับภรรยาที่ยังไม่ได้จดทะเบียนสมรส ได้ไม่กี่เดือน ยังไม่มีบุตร สภาพครอบครัว กล้าพักอาศัยอยู่กับบิดา และมารดาที่ห้องแบ่งเช่าใกล้กับโรงงาน ซึ่งรายได้ส่วนหนึ่งต้องให้ทางบ้านเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในบ้าน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ และ ค่าอาหาร เป็นต้น

สภาพการทำงาน

กล้าประกอบอาชีพ รับจ้างกลึงเหล็กตั้งแต่เรียนจบ แต่มาทำงานที่นี้เป็นแห่งที่ 2 แล้ว ก่อนหน้านี้ เคยทำงานในโรงงาน แต่ไม่ชอบการทำงานเป็นเวลา และ เลิกงานเป็นเวลาในระบบโรงงาน แต่สำหรับการทำงานที่นี้ ช่วงแรก ๆ ของการทำงาน นายจ้างผ่อนผันให้กล้าเข้ามาทำงานได้โดยไม่มีกำหนดเวลาเข้า ออก แต่งานที่กล้าต้องทำงานให้เสร็จจะเป็นไปตามจำนวนที่ลูกค้าสั่งซื้อ กล้ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,000-9,000 บาท ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่เข้ามา แต่ในระยะหลัง ๆ มาน้องสาวของนายจ้าง ที่เข้ามารับผิดชอบงานด้านการผลิต เข้ามาเป็นผู้สั่งงานกล้าเองโดยตรง และมีข้อเสนอว่าให้กล้าเข้ามาทำงานให้ตรงเวลามากขึ้น แต่หลังจากการทำงานปกติแล้ว หากงานยังไม่เสร็จ ให้ทำงานล่วงเวลาโดยจะจ่ายค่าล่วงเวลาให้ในราคาที่สูง จนกล้ายอมรับข้อเสนอ ซึ่งข้อเสนอการจ่ายค่าล่วงเวลา เป็นการจ่ายให้ต่างหากเป็นเงินสด ไม่เกี่ยวกับบัญชีเงินเดือนปกติ (ข้อมูลนี้กล้ามารู้ทีหลังว่า เป็นการจ่ายเงินส่วนตัวของน้องสาวนายจ้างเอง) การทำงานในแต่ละวันของกล้า เสื้อผ้า และ ร่างกายจะต้องเปื้อนคราบสนิมเหล็ก คราบเหงื่อ โดยปกติกล้าจะกลับไปอาบน้ำ ชำระร่างกายที่บ้านทุกครั้ง ยกเว้นในกรณีที่มีธุระต่อ จึงจะใช้ห้องน้ำของนายจ้างในการชำระร่างกาย

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

หลังจากทำงานล่วงเวลาไปได้ระยะหนึ่งประมาณ 2 เดือน นายจ้างหญิงรายนี้เริ่มพูดคุยและสอบถาม ความเป็นอยู่ของกล้า และเรื่องส่วนตัวของกล้าเช่น พักอยู่กับใคร มีภรรยาหรือยังเพื่อสร้างความสนิทสนม เป็นต้น และเชื้อเชิญให้กล้าได้รับอภิสิทธิ์ ในการใช้ห้องน้ำส่วนตัว

ของนายจ้างในการอาบน้ำชำระร่างกายได้ ซึ่งระยะหลังมานี้ กล้าได้เริ่มคบกับภรรยา และมีนัดไปทานข้าว ดูหนัง เดินซื้อของในห้างสรรพสินค้า หากกล้าต้องกลับไปอาบน้ำที่บ้าน ต้องใช้เวลาไปกลับพอสมควร ทำให้กล้าอาบน้ำที่โรงงานทุกวัน คือนั่น กล้ามีนัดกับภรรยาไปเที่ยวงานปิดทองฝังลูกนิมิต ที่วัดใกล้ ๆ โรงงาน โดยนัดกันดีกว่าปกติ กล้าจึงขออนายจ้างทำงานล่วงเวลาเพื่อรอภรรยาของกล้า กล้าเสร็จงานประมาณเกือบเที่ยงคืน จึงเดินเข้าไปอาบน้ำ ระหว่างที่อาบน้ำอยู่นายจ้างหญิงรายนี้เคาะประตูให้กล้าเปิดประตูเพื่อให้หยิบกำไลหยกที่อ้างว่าลืมไว้ในห้องน้ำ แต่กล้าหาดูแล้วไม่พบจึงตะโกนบอกออกไป นายจ้างขอเข้าไปหาเอง และถามกล้าว่าอาบน้ำเสร็จหรือยัง ซึ่งกล้าอาบน้ำเสร็จพอดี จึงเปิดประตูออกมา พบนายจ้างในชุดที่ค่อนข้างโป๊ นายจ้างจึงเผลอเข้ากอดกล้า และขอร้องให้กล้ามีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่กล้าไม่กล้าทำ เพราะนายจ้างหญิงรายนี้ เป็นน้องสาวของนายจ้าง จึงปฏิเสธและพยายามหลีกเลี่ยงโดยแกะมือออกแล้วกล่าวว่า

“ไม่ดีกว่าครับเจ้ เดี่ยวเฮียมาเห็นเข้ามันไม่ดี เจ้จะเสียหายแล้วผมก็จะถูกไล่ออก ผมมีแฟนแล้วด้วยครับ คือนี่จะออกไปเที่ยวด้วยกัน รอผมอยู่ที่หน้าบริษัทแล้วครับขอไว้เป็นวันพรุ่งนี้ค่อยคุยกัน”

หากไม่ให้ทำงานล่วงเวลา รายได้จะน้อยลง อาจจะไม่พอเป็นค่าใช้จ่าย และจ่ายค่าบัตรเครดิต ที่กล้าเป็นหนี้อยู่ ในวันรุ่งขึ้น นายจ้างนัดกล้าให้ไปพบที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง จากนั้นพากกล้าเข้าโรงแรม่านรูด และกล้าต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างเพื่อแลกกับการได้ทำงานล่วงเวลา และอภิสิทธิ์พิเศษต่าง ๆ รวมถึงรายได้พิเศษ ที่ต้องการนำมาชำระหนี้บัตรเครดิต

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

หนุ่มต้องการทำงานเพื่อหาเงิน แต่ไม่ชอบนักที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างในขณะที่ลูกจ้างรายอื่นเริ่มให้ความสนใจ และ พูดถึงกล้าในแบบที่เสียหาย ทำให้กล้าอาย และไม่กล้าสู้หน้าเพื่อนพนักงาน จึงเลือกที่จะลาออกไปหางานทำที่อื่น เพื่อจบปัญหานี้ ในช่วงเดือนแรกหลังจากออกจากงานมา รายได้ไม่พอกับรายจ่ายของกล้า แต่กล้ายังคงได้รับการติดต่อจากนายจ้างหญิง เพื่อเสนอเงินช่วยเหลือเพื่อแลกกับการมีเพศสัมพันธ์กับกล้า ปัจจุบันกล้าได้งานทำเป็นหัวหน้าช่างในโรงงานมีชื่อแห่งหนึ่ง มีรายได้มากพอเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในบ้าน และชำระหนี้บัตรเครดิตได้

กรณีศึกษาที่ 4 ไม้ พนักงานรับจ้างนวดอิสระ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ไม้ อายุ 32 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป. 6) ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในหมู่บ้าน ไม้ไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อ เพราะฐานะทางบ้านยากจน มีพี่น้อง 7 คน ไม้เป็นบุตรคนที่ 3 มีน้องสาวอีก 4 คน ทุกคนในบ้านต้องทำงานรับจ้างทำนา และ รับจ้างทั่วไปหลังจากเรียนจบ และหาเงินเลี้ยงตนเองและครอบครัวมาตลอด

สถานภาพทางครอบครัว

ไม้เข้ามาหางานทำต่อ เนื่องจากไม่มีงานให้ทำที่บ้านจังหวัดหนองคาย ที่กรุงเทพฯ ไม้รับจ้างล้างชาม ที่ร้านอาหารใกล้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ โดยพักอยู่กับเพื่อน ๆ ที่เข้ามาหางานทำด้วยกันแถวโรงพยาบาลศิริราช ซึ่งไม้เองมีภาระต้องส่งเงินไปให้แม่ของไม้ที่ต่างจังหวัดที่อยู่กับน้องสาวของไม้ที่ยังเรียนหนังสืออยู่ ปัจจุบันยังไม่ได้แต่งงาน ย้ายมาอยู่คนเดียว เพื่อสะดวกในการประกอบอาชีพเสริมรับจ้างนวด

สภาพการทำงาน

หลังจากร้านเปิดแล้ว เวลาประมาณ 4 โมงเย็นลูกค้าพอมีเวลาว่าง จึงเดินเล่นรอบ ๆ สนามหลวง เดินไปที่วัดโพธิ์ เห็นมีการสอนนวดแผนโบราณ จึงเข้าไปสอบถามรายละเอียด และเลือกที่จะเรียนนวดแผนโบราณเพื่อเป็นอาชีพเสริม หลังจากเรียนจบ ได้งานทำเป็นพนักงานนวดประจำที่ร้านแห่งหนึ่งแถวถนนสีลม ต้องทำงานเป็นกะ เพื่อรอคิวนวด หากมีลูกค้าประจำ สามารถลัดคิวได้ และจะทำให้มีรายได้ดี เนื่องจากได้นวดวันละหลายชั่วโมง ไม่รวมทิปที่จะได้จากลูกค้าหากนวดดี หรือ บริการเป็นที่พอใจลูกค้า ที่ร้านนี้ ไม่นวด 1 ชั่วโมงจะได้รับค่าแรง 80 บาทต่อชั่วโมง และในการมาทำงานในแต่ละวัน จะมีค่าจ้างกินเปล่าให้ 50 บาทต่อวัน ไม่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,000-6,000 บาท ไม่รวมค่าทิป

ประสบการณ์ในการถูกล้วงเงินทางเพศ

ไม้ทำงานนวดที่ร้านนี้ได้ 2 ปี เริ่มมีลูกค้าประจำทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีการติดต่อกันโดยตรงทางโทรศัพท์ทำให้ไม้ไปนวดนอกสถานที่ ทำให้ไม้มีรายได้จากการนวดเต็มที่โดยไม้ต้องหักเป็นค่าบริหารจัดการจากร้านที่นวดประจำอยู่ และ เริ่มมีลูกค้าบอกต่อ ๆ กัน จนไม้มีลูกค้ามากขึ้น ครั้งหนึ่ง มีลูกค้าของไม้ติดต่อมาเป็นคู่สามีภรรยา อายุประมาณ 40-50 ปี ต้องการให้ไม้ไปนวดที่บ้านของทั้งสองคน โดยติดต่อให้ไม้ นวดภรรยาของเขาย่านฝั่งธนบุรี ในการนวดครั้งนี้เป็นการนวดด้วยน้ำมัน ที่ต้องถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมดในขณะที่นวด โดยระหว่างที่นวด ฝ่ายภรรยาแจ้งว่ารู้สึกอายน ขอลให้สามีเข้ามาอยู่ด้วย ซึ่งไม้เองไม่มีข้อขัดข้องอยู่แล้ว ระหว่างนวดเริ่มมีการ

พูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเครื่องเพศ และขนาดของอวัยวะเพศของไม้ และ ประสบการณ์ทางเพศของไม้ ว่า เคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์แบบสามคนหรือยัง พร้อมทั้งเปิดเครื่องเล่นวีซีดี เป็นภาพการร่วมเพศแบบสามคน และยื่นข้อเสนอให้กับไม้เป็นราคาค่านวนวดในอัตรา 3,000 บาท แต่ไม้เองยอมรับว่าตนเองเป็นเกย์ ไม่ชอบที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงโดยกล่าวว่า

“ผมเป็นเกย์ครับ ไม่ชอบมีอะไรกับผู้หญิง แล้วพี่ก็มีสามีแล้วผมว่ามันไม่ดีหรอกครับ พี่สองคนน่าจะหาความสุขกันเองได้ แต่ผมทำไม่ได้ครับ ผมไม่ชอบจริง ๆ”

แต่สองสามีภรรยาไม่เชื่อ พยายามปลุกปล้ำ แต่ไม่สำเร็จ ทำให้ในการนวนวดครั้งนั้นของไม้ ไม่ได้ค่าจ้างนวนวด แถมยังต้องเสียค่าเดินทาง และต้องพบกับคู่สามีภรรยาที่มีรสนิยมทางเพศแบบเช่นนี้อีกด้วย

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

การได้เจอประสบการณ์ในครั้งนั้น ทำให้ไม้เองต้องเลือกลูกค้ามากขึ้น ซึ่งอาจทำให้รายได้ของไม้ต้องน้อยลงก็ตาม ปัจจุบันไม้ใช้วิธีหาลูกค้าผ่านอินเทอร์เน็ต เลือกลูกค้าที่มีรสนิยมทางเพศเช่นเดียวกับไม้ เฉพาะที่เป็นเกย์เท่านั้น ไม้พบลูกค้ารายหนึ่งเป็นชาวเยอรมัน ชอบและพอใจการนวนวดของไม้อย่างมาก ไม้บอกว่า “นวนวดอย่างเดียว ไม่มีเรื่องอื่นจริง ๆ ไปอยู่ที่เยอรมันไม่ได้นวนวดแล้วแต่ก็มีบ้าง” ซึ่งปัจจุบัน ไม้ไม่ได้รับจ้างนวนวดเป็นอาชีพแล้ว แต่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ ไปมา ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเยอรมัน เพื่อไปอยู่กับแฟนของไม้ที่ประเทศเยอรมัน สำหรับช่วงที่อยู่เมืองไทยเพื่อรอขอต่อวีซ่า จะเข้าไปลงข้อความโฆษณาในอินเทอร์เน็ตเพื่อรับจ้างนวนวดไปด้วย แต่ก็ไม่ค่อยมีลูกค้ามากนัก ไม้ยอมรับว่าทำไปเพื่อไม่ให้เสียเวลา เพราะกลัวเบื่อ ระหว่างที่อยู่ประเทศเยอรมันไม่ได้รับจ้างนวนวดเป็นอาชีพ แต่มีเพื่อนบ้าน และเพื่อนของแฟนของไม้มาใช้บริการอยู่บ้าง สำหรับรายได้ส่วนใหญ่ไม้จะได้รับจากแฟนของไม้ซึ่งก็เพียงพออยู่แล้ว และยังสามารถส่งกลับมาให้แม่และน้องสาวได้

กรณีศึกษาที่ 5 นก พนักงานต้อนรับชายบนเครื่องบิน

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

นก อายุ 34 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านภาษาศาสตร์ โดยก่อนหน้าที่จะมาทำอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน นก ประกอบอาชีพไกด์นำเที่ยว อยู่ที่บริษัทเอกชนที่มีชื่อแห่งหนึ่ง ปัจจุบัน นกประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับชายมา 10 ปีแล้ว

สถานภาพทางครอบครัว

ปัจจุบันนกกยังโสด เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพนี้มักจะไม่ค่อยได้อยู่บ้านมากเท่าไร ทำให้นกเล็กที่จะยังคงพักอยู่กับบิดา มารดาของนกที่บ้านใกล้กับสนามบินดอนเมือง เพื่อสะดวกในการเดินทางไป-กลับจากการทำงาน สถานะทางครอบครัวของนกอยู่ในระดับฐานะดี ไม่มีปัญหาทางการเงิน นกมีอาชีพเสริม ด้วยการลงทุนเปิดร้านอาหารกับเพื่อน ให้เหตุผลว่าในอนาคตหากไม่ได้ทำอาชีพนี้แล้วจะได้มีอาชีพอื่นไว้รองรับ

สภาพการทำงาน

อาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ต้องทำงานบนเครื่องบิน นกเล่าว่า การปรับตัวให้เข้ากับความกดดันในอากาศ เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับทุกคนที่ต้องการทำงานอาชีพนี้ ทำให้ต้องใส่ใจกับการออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรงพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสภาวะอากาศ และเวลาที่เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ในการทำงานช่วงแรก ๆ ยังคงเป็นการบินในระยะสั้น ๆ หรือ เป็นเที่ยวบินในประเทศก่อน ซึ่งใช้เวลาบินไม่นาน แต่หากเป็นการบินในเที่ยวบินต่างประเทศ โดยเฉพาะต่างทวีป การเตรียมตัวต้องมีมากขึ้นเป็นลำดับ หลายคนต้องประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับเวลาที่แตกต่างกัน แต่นกเองไม่มีปัญหาดังกล่าวเลย เนื่องจากเป็นคนร่างกายแข็งแรง เพราะออกกำลังกายอยู่เสมอ สำหรับรายได้ นกบอกแต่เพียงเป็นตัวเลขหลักหมื่น แต่ไม่ถึงแสน

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

เป็นช่วงที่อยู่ในระหว่างการฝึกบิน ก่อนการบรรจุเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำ และต้องประเมินผลงาน โดยตำแหน่งเรียกว่า เพอร์เซอร์ หรือ หัวหน้าลูกเรือ (PURSER) โดยในขั้นตอนนี้เอง จะต้องมีการแนะนำและฝึกการทำงานให้เหมือนจริงที่สุด จึงมีชุดทำงานในแต่ละเที่ยวบินมากกว่า 1 ชุด และในการเปลี่ยนชุดแต่ละครั้งนั้น สถานที่ใช้เปลี่ยนอาจเป็นที่พักระหว่างทางบนเครื่อง โดยทุกคนไม่มีโอกาสได้ใช้ห้องน้ำเพื่อเปลี่ยนชุดได้ทุกคน การเปลี่ยนชุดของนกในวันนั้น เป็นการเปลี่ยนชุดตามปกติ แต่นกเพิ่งเสร็จจากการบริการให้กับลูกค้า จึงต้องเปลี่ยนชุดด้วยความรวดเร็วให้ทันเวลา เพราะเป็นเที่ยวบินในประเทศ ในระหว่างที่เปลี่ยนชุดอยู่บริเวณที่พักระหว่างทางบนเครื่องนั้น หัวหน้าลูกเรือได้เข้ามาเตือนนกว่าการให้บริการลูกค้าครั้งต่อไปต้องรวดเร็วมากกว่านี้ พร้อมทั้งแนะนำวิธีการเปลี่ยนชุด ให้รวดเร็วและเรียบร้อย ให้กับนกได้ทราบพร้อมทั้งจัดแจงใช้มือสอดเสื้อเข้าไปในกางเกงของนก สัมผัสที่อวัยวะเพศ แล้วกล่าวว่า “ใหญ่เหมือนกันนะเรา” ในเชิงหยอกล้อ แต่นกมาทราบทีหลังจากเพื่อนร่วมรุ่นด้วยกันว่า หัวหน้าลูกเรือรายนี้ มักจะมีพฤติกรรมในลักษณะนี้ เพื่อเป็นการลงใจว่าจะมี

ใครเล่นด้วยกับเขาบ้าง มีเพื่อนของนกคนหนึ่ง เล่าให้นกฟังว่า เขาเอง ทำงานผิดพลาดและถูกหัวหน้าลูกเรือรายนี้ ตำหนิเชิงข่มขู่ว่า ถ้าทำงานอย่างนี้ไม่ผ่านแน่ พร้อมทั้งเสนอว่า หากต้องการผ่านการทดลองงานในครั้งนี ต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้าลูกเรือจึงจะผ่านการทดลองงาน ซึ่งก็เป็นไปตามนั้น เพื่อนของนกคนนั้นก็ผ่านทดลองงาน แต่ก็ต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้าลูกเรือ เพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยน

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

สำหรับนก การถูกลวนลามทางเพศในครั้งนั้น เป็นการกระทำที่นกไม่เต็มใจ แล้วกล่าวว่า “ไม่น่าจะเสียหายอะไร น่าจะเหมือนกับการหยอกล้อเล่นกันระหว่างเพื่อนฝูง”

แต่ถ้าคิดในประเด็นของผลการศึกษานี้ ก็สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการตัดสินใจได้ว่า ลูกจ้างชายนั้นก็มีโอกาสที่จะถูกล่วงเกินทางเพศได้เหมือนกัน สำหรับกรณีที่เพื่อนร่วมรุ่นของนก ที่มีข้อเสนอเพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนเพื่อการล่วงเกินทางเพศ แตกต่างกับกรณีของนก ที่มีการล่วงเกินทางเพศจริง แต่หัวหน้าลูกเรือก็ไม่ได้มีข้อเสนอ หรือข่มขู่แต่อย่างใด หลังจากการถูกล่วงเกินทางเพศในครั้งนั้นแล้ว นกมีโอกาสได้ร่วมงานกับหัวหน้าลูกเรือคนดังกล่าวอีก แต่นกใช้วิธีหลีกเลี่ยงที่จะต้องอยู่ลำพัง หรือ ในสถานการณ์ที่อาจต้องถูกล่วงเกินทางเพศได้อีก

กรณีศึกษาที่ 6 สิน พนักงานบริษัทเอกชน

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

สินอายุ 30 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคกลาง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบอาชีพ พนักงานบันทึกข้อมูล สินประกอบอาชีพนี้อยู่ 2 ปีเป็นช่วงเวลาที่ยินยอมถูกล่วงเกินทางเพศ ปัจจุบัน สินทำงานเป็นพนักงานประจำบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง

สถานภาพทางครอบครัว

สินเข้ามาทำงานที่กรุงเทพ ตั้งแต่เรียนจบใหม่ ๆ โดยพักอยู่กับเพื่อนที่เข้ามาหางานทำด้วยกัน ปัจจุบันสินแต่งงานแล้ว แต่ยังไม่มียุติฐานทางครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง บิดามารดา ของสิน มีอาชีพ ทำไร่ข้าวโพด แต่เป็นการเช่าที่นาเพื่อทำไร่ข้าวโพด ไม่ใช่ที่ดินของตัวเอง สินต้องส่งเงินเดือนบางส่วนให้กับบิดา มารดา เพื่อช่วยเป็นค่าเช่าที่ดิน เดือนละประมาณ 1,000–1,500 บาท ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ 8,000–8,500 บาท

สภาพการทำงาน

เวลาทำงานปกติของสิน ต้องเข้างานเป็นกะ แบ่งเป็น กะเช้า เวลา 07.00–16.00 น. กะบ่าย เวลา 15.00– 3.00 น. กะดึก เวลา 22.00–07.00 น. ตลอด 24 ชั่วโมง ในการทำงานต้องนั่ง

ประจำเพื่อรับเรื่องร้องเรียนจากลูกค้า และให้คำแนะนำเมื่อมีลูกค้าติดต่อเข้ามา ก่อนเลิกงานทุกวัน และทุกกะ ต้องทำรายงานสรุปส่งให้หัวหน้างานในแต่ละรอบ หากใครที่มีลูกค้าร้องเรียน หรือแจ้งเข้ามาว่าติดต่อแล้วไม่สามารถแก้ไขปัญหา หรือ ตอบข้อซักถามของลูกค้าได้ ก็จะถูกตักเตือน หากมีการตักเตือนมากกว่า 3 ครั้ง ใน 1 เดือนจะถูกตัดเงินเดือน 500 บาท

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

การทำงานของสินในกะบ่าย เวลา 15.00–23.00 น. หัวหน้างานในรอบนั้นของสินเป็นหญิงวัยกลางคน อายุมากกว่าสินประมาณ 10 ปี เรียกสินเข้าไปพบในช่วงที่มีการส่งสรุปรายงานในแต่ละวัน หัวหน้างานบอกกับสินว่า ตอนนี้ (ปี 2540) เป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ มีการเลิกจ้างพนักงาน เพื่อลดต้นทุนการผลิต ทางบริษัท ต้องปรับลดพนักงานลง จำนวน 15–20 % หรือราว 20 คน ซึ่งในจำนวนนั้นอาจจะมีสินรวมอยู่ด้วย โดยให้เหตุผลว่า สินเพิ่งเข้ามาทำงานการเลิกจ้างสินทำให้บริษัทจ่ายค่าชดเชยไม่มาก แต่หัวหน้างานรายนี้ก็มิข้อเสนอว่าจะช่วยประเมินผลการทำงานของสินให้อยู่ในระดับดี เพื่อให้บริษัทจ้างพนักงานรายอื่นออกแทนสิน เพราะพนักงานที่มีอายุน้อยเช่นเดียวกับสินนั้นมีจำนวนมาก แต่สินต้องทำงานหนัก และฝึกเทคนิคการเจรจา กับลูกค้าให้มากขึ้น โดยหัวหน้างานรายนี้มีหนังสือและวีดีโอให้สินเอาไปเพื่อศึกษา แต่ต้องให้สินไปเอาเองที่บ้านของหัวหน้างานรายนี้ พร้อมทั้งกล่าวชักชวนว่า หลังเลิกงานวันนี้แล้ว ขอให้กลับบ้านพร้อมกันไปเอาหนังสือคืนนี้เลย ระหว่างทางกลับ มีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของสินกับภรรยา และชักจูงเสนอให้สินมีเพศสัมพันธ์ด้วย เพื่อแลกกับการได้ทำงานต่อไป สินจำเป็นต้องทำเพราะต้องการมีงานทำเพื่อส่งเงินไปให้บิดา มารดาที่บ้าน

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

หลังการถูกล่วงเกินทางเพศ สินได้รับคัดเลือกให้ทำงานต่อ แต่ก็ยังถูกหัวหน้างานรายนี้เรียกให้สินไปพบที่บ้าน และมีเพศสัมพันธ์ด้วยกันหลายครั้ง ในครั้งแรก ๆ ภรรยาของสินไม่ทราบเรื่องนี้เลย ระยะเวลาเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับภรรยา เพราะไม่ค่อยมีเวลาให้ภรรยา สินจึงตัดสินใจหางานทำใหม่ เพื่อหลีกเลี่ยงการไปมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้างานรายนี้อีก

กรณีศึกษาที่ 7 บัณฑิตพนักงานบริการบนเรือสำราญ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ปัจจุบันอายุ 26 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคกลาง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยเปิดแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ประกอบอาชีพพนักงานบริการบนเรือได้ 1 ปี ปัจจุบันลาออกมาทำงานเป็นพนักงานประจำบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี

สถานภาพทางครอบครัว

หลังจากบั้นสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยการสอบเอนทรานซ์ไม่ผ่าน ทำให้บั้นต้องเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยเปิด เพราะฐานะทางบ้านไม่สามารถส่งให้บั้นเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนได้ ในระหว่างที่เรียนอยู่นั้น บั้นได้งานทำ เป็นงานชั่วคราวในร้านอาหารใกล้กับที่พัก บั้นต้องอาศัยอยู่กับเพื่อนที่เรียนอยู่ที่เดียวกัน 4 คนที่ห้องพักใกล้กับมหาวิทยาลัย บั้นมีโอกาสได้กลับไปบ้านเพื่อเยี่ยมบิดา และมารดา ในช่วงปีใหม่เท่านั้น บั้นมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนช่วงที่ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ประมาณ 2,500–3,500 บาท แต่สำหรับรายได้ที่ได้จากการทำงานบนเรือ เฉลี่ยเดือนละ 25,000–30,000 บาท

สภาพการทำงาน

การทำงานบนเรือ มีเวลาทำงานคล้ายการจัดการรอบการทำงานของพนักงานในโรงแรม คือแบ่งเป็น 3 กะ คือ กะเช้า เวลา 07.00–16.00 น. กะบ่าย เวลา 15.00–23.00 น. กะดึก เวลา 22.00–07.00 น. ตลอด 24 ชั่วโมง ระบบการจ้ดรอบมีเพื่อให้ทราบเวลาทำงาน และเวลาพักในแต่ละวัน แต่จะมีการจัดให้พนักงานได้หยุดพักผ่อนแบบระยะยาว สลับกับการทำงานบนเรือ โดยจะจัดให้พนักงานได้หยุดพักแบบภาคพื้นดิน คือ การได้หยุดพักระยะยาว 1 เดือนที่เป็นการพักบนพื้นดิน โดยเรือจะเข้ามาส่งพนักงาน เพื่อผลัดเปลี่ยนกันทุก ๆ อาทิตย์

เวลาทำงานของบั้นจะเป็นการทำงานกะดึก เวลา 22.00–07.00 น. ทุกวัน หน้าที่ความรับผิดชอบ จะทำหน้าที่ รักษาความปลอดภัย (Life Guards) เดินตรวจรอบ ๆ เรือ สำรวจความเรียบร้อย และ ให้บริการพื้นฐานทั่ว ๆ ไปบนเรือ

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

พนักงานส่วนใหญ่บนเรือ จะเป็นเพศชายประมาณร้อยละ 70 ของพนักงานทั้งหมด พนักงานชายส่วนใหญ่จากการบอกเล่าของบั้น จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งแบบชายรักชาย และหญิงรักหญิง ซึ่งน่าจะมาจากลักษณะของห้องพักพนักงานที่มีการแยกเป็นห้องพักชาย หญิงออกจากกัน ทำให้อาจเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศได้ง่าย อีกประการหนึ่งคือ การแสดงออกทางอารมณ์เพศของแต่ละคน โดยที่ต้องทำความเข้าใจสถานการณ์บนเรือด้วยว่า การปลดปล่อยอารมณ์เพศ ในขณะที่ต้องทำงานบนเรือ การแสดงออกทางอารมณ์เพศจึงต้องทำบนเรือ และการปลดปล่อยอารมณ์เพศบางครั้งก็ต้องมีผู้ที่ตกเป็นผู้ที่ถูกระบายอารมณ์เพศเหมือนที่บั้นได้พบมา บั้นกล่าวต่อนหนึ่งว่า

“การได้ทำงานบนเรือ แล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ จะไม่ต่างอะไรกับการติดคุก ที่ต้องระบายออกกับคนเพศเดียวกัน พี่ก็บอกกับเขาไปแล้วว่าไม่เอา ไม่ชอบ อยากพักผ่อน กลัวโรคเอดส์ หลายเหตุผลแต่ก็ไม่ฟัง ยังมาขู่พี่อีกว่าจะทำงานต่อไหม”

และในหลาย ๆ ครั้งที่บ้านเองต้องถูกลักหลับ (ถูกล่วงเกินทางเพศในขณะที่ตนเองกำลังนอนหลับ) ซึ่งมีทั้งเพื่อนร่วมงาน และหัวหน้างานของบ้าน จากตัวอย่างของเพื่อนร่วมงานคนอื่นที่ไม่ยอมให้หัวหน้างานล่วงเกิน ก็จะถูกกลั่นแกล้งจนไม่สามารถทนทำงานอยู่ต่อบนเรือได้ บ้านเองถูกล่วงเกินทางเพศในขณะที่ทำงานได้เพียง 2 เดือนแรก จึงตกอยู่ในสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะนี่ถึงรายได้ที่จะได้รับ ตามที่กล่าวมาข้างต้นว่า รายได้ค่อนข้างดี

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

การถูกล่วงเกินทางเพศของบ้าน เกิดขึ้นบ่อยในช่วงแรก ๆ แต่หลังจากนั้นแล้ว จะมีพนักงานชายเข้ามาทำงานใหม่ ทำให้ระดับความน่าสนใจ ในการล่วงเกินทางเพศในตัวบ้านมีน้อยลงบ้านให้เหตุผลว่า เพราะบ้านไม่ใช่เกย์ แต่หากว่าใครที่มีพฤติกรรมเป็นเกย์ จะมีการรักร่วมเพศกับหัวหน้างานบ่อยมากกว่าคนที่เป็นผู้ชายทั่ว ๆ ไป และมีผลต่อการพิจารณาปรับตำแหน่ง ที่จะทำให้เขาเหล่านั้นได้รับค่าตอบแทนที่เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย แต่สำหรับบ้าน พอใจกับเงินเดือนที่ได้รับ และบ้านไม่ต้องการเลื่อนขั้นด้วยการต้องผ่านวิธีการแบบนี้ ปัจจุบันบ้านลาออกแล้ว และได้งานใหม่เป็นพนักงานโรงแรมในกรุงเทพ

กรณีศึกษาที่ 8 หมึก พนักงานโรงพิมพ์

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

หมึกอายุ 21 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคกลาง จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป. 6) ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในหมู่บ้าน มีน้องสาวอีก 2 คน หมึกไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อ เพราะฐานะทางบ้านยากจน ต้องทำงาน และ รั้งจ้างทั่วไปหลังจากเรียนจบ เพื่อส่งเสียให้น้องของหมึกเรียนอีก 2 คน

สถานภาพทางครอบครัว

หมึกเป็นลูกชายคนโตของบ้าน อยู่กับมารดา เนื่องจากบิดาแยกทางไปมีครอบครัวใหม่ หมึกพยายามเข้ามาหางานทำในกรุงเทพหลายครั้ง แต่ค่าครองชีพและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เพียงพอ ทำให้หมึกต้องเลือกทำงานในโรงงานแห่งนี้ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านของหมึกมากนัก ทำให้รายได้จากการทำงานมีมากกว่าที่หมึกจะเข้าไปทำงานในกรุงเทพ ปัจจุบันหมึกยังไม่ได้แต่งงาน และยังคงพักอยู่กับน้องและมารดาที่บ้านหลังเดียวกัน โดยหมึกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้านเองทั้งหมด หมึกมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 7,500 บาท

สภาพการทำงาน

เวลาทำงานปกติของหมึก 08.30-17.30 น. หยุดงานอาทิตย์ละ 1 วัน แต่ในหลาย ๆ ครั้ง อาจจะมีงานด่วนที่ต้องเร่งการผลิต ทำให้ต้องอยู่ทำงานล่วงเวลา ซึ่งในบางครั้งอาจถึง 01.00 น. และพนักงานที่ต้องอยู่ทำงานล่วงเวลาของแผนกของหมึก จะเป็นพนักงานชายทั้งหมด ต้องทำการยกแท่นพิมพ์ เพื่อเปลี่ยนแบบพิมพ์ของหนังสือ พนักงานในแผนกของหมึกมีพนักงานทั้งหมด 12 คน และมีหัวหน้ากะอีก 1 คน พื้นที่ที่หมึกต้องปฏิบัติงานนั้น จะต้องอยู่หน้าแท่นพิมพ์ขนาดใหญ่ หากมีการแอบหลับ จะไม่มีคนเห็นนอกจากจะเดินมาที่หน้าเครื่องจึงจะเห็น และก็เป็นสาเหตุที่ทำให้หมึกถูกล่วงเกินทางเพศ

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

หมึกเป็นพนักงานเข้ามาใหม่ อยู่ในช่วงทดลองงาน และมีความต้องการเงินค่าจ้างที่มากขึ้นกว่าเดิม จึงเลือกที่จะทำงานล่วงเวลาตามคำสั่งของนายจ้าง และหัวหน้ากะ ซึ่งบริเวณพื้นที่ทำงานตามที่กล่าวแล้วนั้น ต้องทำงานหน้าแท่นพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่ และมีเสียงดัง ขณะที่กำลังทำงานล่วงเวลาช่วง 23.00-23.30 น. หัวหน้ากะเดินมาตรวจงานแล้วพบว่า หมึกแอบนอนหลับในขณะทำงาน จึงข่มขู่และบังคับว่า เป็นพนักงานใหม่แล้วยังหลับเวลาทำงานอีก ต้องรายงานให้ผู้จัดการทราบ หากไม่ต้องการให้รายงานให้ผู้จัดการทราบ ต้องแลกเปลี่ยนด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับตน ในครั้งแรกนี้เป็นการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ที่หน้าเครื่องพิมพ์ เนื่องจากไม่ค่อยมีคนเดินผ่านไปมา และเสียงของเครื่องพิมพ์ก็ดังจนไม่สามารถได้ยินเสียง เนื่องจากหมึกไม่ชอบ และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะเช่นนี้มาก่อน จึงทำให้ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ หัวหน้างานจึงให้เปลี่ยนวิธีใหม่ด้วยการให้สำเร็จความใคร่ให้ด้วยมือแทน ซึ่งวิธีหลังนี้ หมึกเล่าว่า

“ก็ยั้งดีที่ไม่มีอะไรไปมากกว่านี้ จึงไม่ต่างอะไรกับช่วยตัวเองเลย และก็ไม่เสียหายอะไรนี่”

จึงยอมทำตามที่หัวหน้างานต้องการ เพื่อแลกกับการที่ไม่ต้องถูกรายงานว่า ตนเองนอนหลับขณะปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะมีผลต่อการประเมินผลงาน เพื่อบรรจุให้เป็นพนักงานประจำอีกด้วย

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

หลังจากนั้นประมาณ 1 อาทิตย์ ถูกนายจ้างบังคับให้ไปพบที่ห้องทำงาน ซึ่งภายในห้องมีเครื่องเล่นแผ่นวีซีดี และหนังสือปลุกใจประเภทโป๊ เปลือย ทั้งชายและหญิง ครั้งนี้นายจ้างยังคงนำเอาประเด็นการนอนหลับเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว มาข่มขู่ให้มีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้ากะในห้องทำงาน ซึ่งบนโต๊ะทำงานมีแบบประเมินผลการทำงานของหมึกอยู่บนโต๊ะ เท่ากับเป็นการบังคับ

และทำให้หมึกไม่มีทางเลือกอื่น จึงต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้างาน และผลการประเมินก็ผ่าน หมึกได้บรรจุเป็นพนักงานประจำตามที่นายจ้างสัญญาไว้ แต่เหตุการณ์ในลักษณะแบบนี้จะมีให้เห็นเมื่อแผนกนี้มีพนักงานชายเข้ามาใหม่ ปัจจุบัน หัวหน้างานรายนี้ถูกไล่ออกแล้ว เนื่องจากนายจ้างได้ซื้อโรงเรียนจากลูกจ้าง จึงทำการสอบสวน และไล่ออก

กรณีศึกษาที่ 9 แมน ครูฝึกสถานออกกำลังกาย

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

แมนอายุ 25 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา วิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ประกอบอาชีพนี้มา 2 ปีแล้ว

สถานภาพทางครอบครัว

แมนเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯกับป้า ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนมหาวิทยาลัย จะมีโอกาสกลับบ้านก็ต้องเป็นช่วงวันหยุด สถานะทางครอบครัวปานกลาง อาชีพหลักของทางบ้าน เปิดร้านขายของชำในหมู่บ้าน แมนมีพี่น้องทั้งหมด 7 คน เป็นชาย 5 คนเป็นหญิง 2 คน แมนเป็นน้องชายคนสุดท้อง ในช่วงหลังมานี้ สถานะทางบ้านเริ่มดีขึ้น ทำให้แมนมีโอกาสเข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ หลังจากเรียนจบแล้ว จึงหางานทำในกรุงเทพฯ แต่ไม่ต้องส่งเงินไปช่วยเหลือทางบ้าน จึงไม่มีความเดือดร้อนในการหางานพิเศษทำ ปัจจุบัน แมนมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,000 บาท

สภาพการทำงาน

หลังจากได้งานทำเป็นครูฝึก (Trainer) ที่สถานออกกำลังกายมีชื่อแห่งหนึ่ง เริ่มงานในตำแหน่ง ครูฝึก ทำได้ 6 เดือนแล้ว ทางศูนย์ออกกำลังกายจะจัดให้มีการสอบเพื่อเลื่อนระดับจากครูฝึกเป็นตำแหน่ง หัวหน้าครูฝึก (Supervisor) ซึ่งการสอบเลื่อนระดับนั้น หากสามารถสอบผ่านได้ จะทำให้ได้รับค่าชั่วโมงในการสอนมากขึ้นอีกด้วย โดยเวลาทำงานปกติของแมน จะมีเวรเข้างานเป็น 3 ช่วงเวลา คือ กะเช้า 07.00–16.00 น. กะสาย 11.00–19.00 น. และ กะดึก 15.00–23.00 น. การทำงานในช่วงเริ่มแรกอาจจะมีปัญหาในเรื่องการจัดเวลาในการพักผ่อน เพราะในบางสัปดาห์ แมนต้องหมุนเวียนสลับเปลี่ยนตารางเวลาเข้างาน ทั้ง 3 กะ ซึ่งจะทำให้มีปัญหาในการปรับตัวในช่วงแรกของการทำงาน แต่ปัจจุบันแมนสามารถปรับตัวได้แล้ว

ประสบการณ์ในการถูกล่วงเกินทางเพศ

ในช่วงระยะเวลาของการฝึกอบรม เพื่อสอบเลื่อนระดับขึ้นจากครูฝึกเป็นหัวหน้าครูฝึกที่ต่างจังหวัด การฝึกอบรมจะคล้าย ๆ การรับน้องใหม่ เพื่อทดสอบกำลังกาย และ กำลังใจ แต่กิจกรรมที่จัดมาเพื่อให้แมน และ เพื่อน ๆ ทำนั้น เป็นกิจกรรมที่ไม่สมควร และ ดูจะเป็นการทำ

กิจกรรมที่ไม่เหมาะสมเท่าไรๆ กล่าวคือ จะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่ เช่น ให้ผู้เข้าอบรมเปลี่ยนเสื้อผ้าให้กับคู่ของตนเอง หรือให้สำเร็จความใคร่ด้วยวิธีต่าง ๆ นานา ที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น แมนกล่าวตอมนี่ว่า

“กิจกรรมเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้เข้าอบรมมีครูฝึกที่เป็นหญิงร่วมในกิจกรรมนี้ด้วย เขาคงไม่กล้าทำหรอก”

ในคืนของการจัดงานเลี้ยงต้อนรับ เป็นกิจกรรมสัมพันธ์ตอนกลางคืน มีการดื่มสุรา และเล่นรอบกองไฟ หลังจากงานสิ้นสุดลง ต้องแยกย้ายเพื่อเข้าที่พัก โดยในการเข้าพัก จะให้มีครูฝึก 2 คน พักกับ หัวหน้าครูฝึก 1 คน รวมเป็น 3 คน พักอยู่ในเต็นท์เดียวกัน เพื่อนครูฝึกอีกคนของแมนยังไม่กลับมาจากงานเลี้ยง ทำให้แมนต้องอยู่กับหัวหน้าครูฝึกที่มีอาการเมาสุรา และพยายามขอให้แมนมีเพศสัมพันธ์ด้วย แมนบอกปฏิเสธไปเพราะว่าแมนไม่ชอบมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน แต่ก็ต้องหลีกเลี่ยงไปด้วยเหตุผลว่า

“เพื่อความปลอดภัยของทั้งสองคน คืนนี้ไม่มีใครมีถุงยางอนามัย”

ครูฝึกจึงขอให้แมนช่วยสำเร็จความใคร่ให้ด้วยมือไปก่อน และ บอกไว้ก่อนว่า กลับไปคราวหน้าจะเตรียมถุงยางอนามัยเพื่อขอมีเพศสัมพันธ์กับแมน เพื่อแลกกับการประเมินผล หลังจากการฝึกอบรมเสร็จ

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

แมนได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าครูฝึก หลังจากนั้นเรื่อยมา มีการล่วงเกินทางเพศจากหัวหน้าครูฝึกรายนี้ เป็นต้นว่า จับ สัมผัสอวัยวะเพศ เข้ามากอด จูบ และในหลาย ๆ ครั้ง ถูกชักชวนให้เข้าไปมีเพศสัมพันธ์ในห้องน้ำของสถานออกกำลังกาย แต่แมนก็หลีกเลี่ยงมาได้ตลอด และไม่กล้าที่จะไปบอกใคร เพราะกลัวว่าคนจะมองว่า เรื่องแค่นี้ก็ทนไม่ได้ ไม่เห็นจะมีอะไรเสียหาย และในบางครั้งอาจได้เงินไปใช้อีกด้วย เป็นคำพูดของเพื่อนของแมนที่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้าครูฝึกมาแล้ว แมนทำงานอยู่ที่นี้ได้ 3 เดือน ก็ได้งานใหม่เป็นหัวหน้าครูฝึก ที่มีเงินเดือนและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่ดีกว่า โดยไม่ต้องถูกล่วงเกินทางเพศจากหัวหน้าอีกแล้ว

กรณีศึกษาที่ 10 บอย ผู้ประกอบอาชีพอิสระนายแบบ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

บอยอายุ 28 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพฯ กำลังการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยเปิดแห่งหนึ่ง เข้ามามีอาชีพนี้ได้จากการเข้าประกวดร้องเพลงแต่ไม่ได้รับรางวัล จึงมีคนมาทาบทามให้ไปถ่ายแบบ และเดินแบบแทน บอยทำอาชีพนี้ควบคู่ไปกับการเรียน จึงใช้เวลาเรียนมากกว่านักศึกษาทั่ว ๆ ไป บอยทำงานนี้มามากกว่า 4 ปีแล้ว

สถานภาพทางครอบครัว

บอยเป็นคนกรุงเทพฯ แต่ต้องออกมาพักอยู่กับเพื่อน ที่อพาร์ตเมนต์แห่งหนึ่งใกล้กับมหาวิทยาลัย เพราะไม่ชอบบิดาคนใหม่ที่เข้ามาอยู่ร่วมกับตนหลังจากที่บิดา และมารดาแยกทางกัน ทำให้ต้องหาเงินเลี้ยงตนเองจากการทำงานมาโดยตลอด ปัจจุบันมารายได้จากการทำงานที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่มีเข้ามาในแต่ละเดือน รายได้สูงสุดที่เคยได้ มากกว่า 100,000 บาท จากการเดินแบบเพียง 4 งานต่อเดือนเท่านั้น และรายได้ต่ำที่สุดคือ ประมาณ 5,000 บาท จากการไปร่วมเดินแบบการกุศลกับมูลนิธิแห่งหนึ่ง

สภาพการทำงาน

ในการทำงานเป็นนายแบบของบอย ผู้ร่วมงานส่วนใหญ่จะเป็นเกย์ เป็นกระเทยที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้วเกือบทั้งหมด ซึ่งดูจะเป็นเหตุการณ์ปกติด้านหลังเวที ในกรณีที่ต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้า ต้องทำการถอดกันตรงนั้นเลย ไม่มีการขอออกไปเปลี่ยนที่ห้องน้ำ เพราะต้องใช้เวลาที่มืออยู่อย่างจำกัด เพื่อให้การเดินแบบเสื้อผ้าดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และในการเปลี่ยนเสื้อผ้าในแต่ละครั้ง ผู้จัดเสื้อผ้าที่สวยใหญ่จะเป็นเกย์ หรือกระเทยนั้น จะเป็นผู้ที่จัดการจัดเปลี่ยนและจัดแจงให้ทุกครั้ง และทุกชุด ซึ่งในการเดินแบบชุดทั่ว ๆ ไป การถูกล้วงเกินทางเพศในลักษณะของการแตะต้อง จับ สัมผัส หรือการใช้วาจา เกี่ยวกับเรื่องเพศ ก็จะมีน้อยกว่า การเดินแบบในชุดกีฬา โดยเฉพาะชุดว่ายน้ำ ซึ่งเป็นงานที่บอยรับทำอยู่มากที่สุด

ประสบการณ์ในการถูกล้วงเกินทางเพศ

จากการที่บอยรับงานเดินแบบในชุดกีฬา และชุดว่ายน้ำบ่อย ๆ ทำให้โอกาสในการถูกล้วงเกินทางเพศเกิดขึ้นได้หลายครั้ง ในครั้งแรก ๆ บอยรู้สึกไม่ชอบ แต่ก็ไม่กล้าขัดใจ หรือฝันใจพวกเขาเหล่านั้น เพราะอาจจะมีผลกระทบต่อการทำงาน สำหรับงานในครั้งต่อ ๆ ไป เพราะบอยเห็นนายแบบหลาย ๆ คน ที่เคยเดินแบบมาก่อนบอยแล้วให้ฟังว่า

“ถ้าไม่ยอมเจ้เขานะ งานหน้าไม่ถูกเรียกแน่นอน”

เพราะว่า จะมีการบอกต่อ ๆ ไปกับผู้จัดรายอื่น ๆ ว่า นายแบบรายนี้ เรื่องมาก ทำงานด้วยแล้วมีปัญหา จนทำให้งานที่จะเข้ามามีน้อยลงไป และต้องออกจากวงการนี้ไปในที่สุด ทำให้บอยถูกล้วงเกินทางเพศบ่อยครั้ง ตั้งแต่ช่วยใส่กางเกง ถอดกางเกง จัดเป้ากางเกงให้เหมาะสมแก่การเดินแบบ ที่บางครั้งการจัดเป้ากางเกงก็จัดกันเกินความเหมาะสม เป็นต้น แล้วบอยก็กล่าวอีกว่า

“ชินแล้วพี่ จะได้เลิกกับการที่มีงานเข้ามาเรื่อย ๆ อายุมากขึ้นแล้วไม่รู้ว่าจะต้องถูกล้วงเกินทางเพศมากขึ้นถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือเปล่า”

สภาพชีวิตการทำงานหลังจากถูกล่วงเกินทางเพศ

การถูกล่วงเกินทางเพศที่อาจมีได้จากการทำงานในทุกครั้ง และ บอยก็ยอมปล่อยให้มันเกิดขึ้นนั้น ส่งผลให้บอย ยังคงมีงานเดินแบบเข้ามาเรื่อย ๆ ซึ่งบอยเลือกที่จะทำงานหนักในช่วงนี้ เพื่อเก็บเงินไว้ หากในอนาคตไม่มีงานเดินแบบแล้วจะได้มีเงินไว้ทำมาหากินอย่างอื่นอีก เพราะการเป็นนายแบบที่เป็นอาชีพอิสระนั้น ต้องเร่งทำงานในขณะที่รูปร่าง หน้าตา ยังสามารถขายได้อยู่ หากรูปร่างหน้าตาเปลี่ยนแปลงไป ไม่สดใสเหมือนก่อน ราคาค่าว่าจ้างก็จะน้อยลงไป ไม่เหมือนงานอื่นที่ต้องใช้ประสบการณ์เป็นเครื่องวัดรายได้ ปัจจุบันบอยยังคงมีงานเข้ามา แต่ก็น้อยลงกว่าแต่ก่อน ยังมีรายได้เข้ามาเป็นปกติ แต่การถูกล่วงเกินทางเพศในลักษณะที่มากกว่าการกอด จูบ จูบ คลำนั้นยังไม่มี และบอยตั้งใจว่า จะรีบเรียนให้จบปริญญาตรี เพื่อหางานเป็นพนักงานประจำทำ หากมีงานนอกเข้ามาก็สามารถทำได้เป็นงานเสริมได้อีก

2. สรุปและวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไป ภูมิหลัง สภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของกรณีศึกษา

สถานภาพการทำงานแรงงานชายทั้ง 10 คน แบ่งออกตามสถานภาพการจ้างงานได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. ลูกจ้างทั่วไป คือ หนุ่ม เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย หรือ รปภ. ได้รับค่าจ้างรายวัน หมึกเป็นพนักงานฝ่ายผลิต ของโรงพิมพ์แห่งหนึ่ง เอกเป็นช่างตัดผมในร้านตัดผมของอาจารย์ที่สอนตัดผมหลังจากเรียนจบ กล้าเป็นลูกจ้างในโรงงานเชื่อมเหล็ก ที่ต้องทำงานล่วงเวลาบ่อยครั้ง สิ้นเป็นพนักงานบันทึกข้อมูลของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง แมนเป็นครูฝึกสถานออกกำลังกาย บั้นเป็นพนักงานบริการบนเรือท่องเที่ยว และนกเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

2. ผู้ประกอบอาชีพอิสระ คือ ไม่รับจ้างนวดแผนไทย และบอยรับจ้างเดินแบบ ถ่ายแบบ สถานภาพการจ้างงานของลูกจ้างชายสามารถแจกแจงได้ดังนี้

2.1 ลูกจ้าง

- ลูกจ้าง 1 คน คือ หนุ่ม ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย รับเงินค่าจ้างเป็นรายวัน แต่บริษัทมีกำหนดการจ่ายทุกวันสิ้นเดือน

- ลูกจ้างรายเดือน 7 คน คือ หมึก รับจ้างทำงานในสายงานการผลิต ของโรงพิมพ์แห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม บางครั้งต้องทำงานล่วงเวลา เอก รับจ้างตัดผมที่ร้านของอาจารย์ของตนเอง โดยมีเงินเดือนประจำ และมีเงินพิเศษตอบแทนการทำงาน (Incentive) กล้า ประกอบอาชีพช่างเชื่อมเหล็กในโรงงานขนาดเล็กแห่งหนึ่ง สิ้น ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตำแหน่งพนักงานบันทึกข้อมูล แมน เป็นครูฝึกสอนการออกกำลังกายที่สถานออกกำลังกายแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร บั้น ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัยบนเรือ นก ประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มีเวลาการทำงาน และ เวลาพักผ่อนไม่แน่นอน

2.2 ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 2 คน คือ ไม่รับจ้างนวดอิสระ หาลูกค้าทางอินเทอร์เน็ต ส่วนบอยประกอบอาชีพรับจ้างเดินแบบ ถ่ายแบบ อายุของแรงงานชายทั้งหมด มีอายุอยู่ในช่วง 21-34 ปี โดยหนุ่ม และ หมึก มีอายุ 21 ปี ซึ่งเป็นอายุน้อยที่สุด เอกอายุ 24 ปี แมนอายุ 25 ปี บั้นอายุ 26 ปี กกล้า และบอย อายุ 28 ปี สิ้น อายุ 30 ปี ไม้ อายุ 32 ปี และสูงสุด คือ นก อายุ 34 ปี นก และหมึก ถูกล้วงเกินทางเพศในขณะที่ยังอยู่ในระยะเวลาทดลองงาน ซึ่งหากขัดขึ้นอาจจะมีผลต่อการพิจารณาบรรจุให้เป็นพนักงานประจำได้ สิ้น ถูกล้วงเกินทางเพศ โดยมีเงื่อนไขจากหัวหน้างานในการพิจารณาคัดพนักงานออก ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 สำหรับแมน ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาของการทดลองงาน แต่ถูกล้วงเกินทางเพศ โดยมีเงื่อนไขการพิจารณาเลื่อนขั้นตำแหน่งงาน แต่กล้ามีเงื่อนไขของผลประโยชน์ และสิทธิประโยชน์ ที่มีส่วนทำให้เกิดการล้วงเกินทางเพศจากนายจ้าง และในเงื่อนไขเดียวกัน ของหนุ่ม เอก และ บั้น ที่ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาของการทดลองงาน แต่ต้องตกอยู่ในสถานการณับังคับ เช่น สถานที่ทำงาน หรือสภาพแวดล้อม ทำให้ถูกล้วงเกินทางเพศ ส่วนไม้ และบอย อยู่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระถูกล้วงเกินทางเพศโดยมีเงื่อนไขของความมั่นคงในการทำงาน ที่จะมีผลต่อปริมาณงาน และรายได้ที่คาดหวังในอนาคต

ภูมิลำเนาแรงงานเพศชายทั้งหมด มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ และปริมณฑล (นครปฐม นนทบุรี สมุทรปราการ) มากที่สุด จำนวน 4 คน คือ บอยเกิดและเติบโตที่กรุงเทพ หมึกเกิดที่จังหวัดนนทบุรี แต่ครอบครัวย้ายมาตั้งถิ่นฐานที่จังหวัดนครปฐม นก เป็นคนนนทบุรี เกิดและเติบโตที่จังหวัดนนทบุรี และกล้าเป็นคนเชียงใหม่ แต่มาตั้งถิ่นฐานที่จังหวัดสมุทรปราการตั้งแต่อายุ 18 ปีโดยย้ายมาพร้อมกับบิดาและมารดาเพื่อมาหางานทำ สิ้นเป็นคนจังหวัด กาญจนบุรี เกิดและเรียนหนังสือที่จังหวัดกาญจนบุรี แต่เข้ามาหางานทำในกรุงเทพหลังจาก เรียนจบ บั้น เป็นคนจังหวัดลพบุรี เกิดและเรียนที่จังหวัดลพบุรี เอกเป็นคนชลบุรี แต่เข้ามาใช้ชีวิตที่กรุงเทพตั้งแต่อายุ 18 ปี หนุ่ม เป็นคนภาคเหนือที่จังหวัดพะเยา เข้ามาหางานทำในกรุงเทพตั้งแต่อายุ 15 ปี ไม้ เป็นคนจังหวัดหนองคาย เข้ามาหางานทำในกรุงเทพตั้งแต่อายุ 20 ปี และ แมนเป็นคนจังหวัดหนองคาย เข้ามาเรียนหนังสือในระดับปริญญาตรีในกรุงเทพ และหางานทำที่กรุงเทพตั้งแต่เรียนจบ จากข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัดที่ต้องเข้ามาหางานทำในกรุงเทพ ส่วนใหญ่แรงงานชายที่เข้ามาหางานทำที่ระดับอายุตั้งแต่ 15-20 ปี จะมีประสบการณ์การถูกล้วงเกินทางเพศ เช่น เอก หนุ่ม ไม้ ที่ถูกล้วงเกินทางเพศตั้งแต่อายุยังไม่ถึง 20 ปี เป็นต้น

ระดับการศึกษาของแรงงานชาย ครั้งหนึ่ง (5 คน) จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คือนก สีน บั๊น แมน และ บอย จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.6) จำนวน 4 คน คือ หมุ่ม เอก ไม้ และ หมึก ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 1 คน คือ กล้า ซึ่งการเลือกประกอบอาชีพของแรงงานชายที่จบปริญญาตรี จะประกอบอาชีพที่มีรายได้ค่อนข้างดี เช่น อาชีพรับจ้างเป็นพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ครูฝึกในสถานออกกำลังกาย เป็นต้น สำหรับแรงงานชายที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จะประกอบอาชีพอิสระ คือ รับจ้างนวด ช่างตัดผม หรือที่มีรายได้เทียบเท่ากับอัตราค่าแรงขั้นต่ำ เช่น พนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

ตารางที่ 4.1

สรุปกรณีตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตาม อาชีพ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา

ชื่อ	อายุ (ปี)	ระดับการศึกษา	อาชีพ	ภูมิลำเนา
หมุ่ม	21	ประถมศึกษาปีที่ 6	พนักงานรักษาความปลอดภัย	ภาคเหนือ
หมึก	21	ประถมศึกษาปีที่ 6	พนักงานโรงพิมพ์	ปริมณฑล
เอก	24	ประถมศึกษาปีที่ 6	ช่างตัดผม	ภาคตะวันออก
แมน	25	ปริญญาตรี	ครูฝึกสถานออกกำลังกาย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
บั๊น	26	ปริญญาตรี	พนักงานบริการบนเรือ	ภาคกลาง
กล้า	28	ประกาศนียบัตร วิชาชีพ	ช่างเหล็ก	ปริมณฑล
บอย	28	ปริญญาตรี	นายแบบอิสระ	กรุงเทพฯ
สิน	30	ปริญญาตรี	พนักงานบริษัทเอกชน	ภาคกลาง
ไม้	32	ประถมศึกษาปีที่ 6	รับจ้างนวดอิสระ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
นก	34	ปริญญาตรี	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	ปริมณฑล

3. รายได้ ลักษณะการทำงาน และสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยก่อให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ

รายได้โดยเฉลี่ยของแรงงานชาย มีดังนี้ ไม่ระบุรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 5,000–7,000 บาท หนุ่มและหมึก ระบุรายได้ประมาณเดือนละ 7,000–8,000 บาท เอก กกล้า สิ้น และแมน ระบุรายได้ประมาณ 8,000–10,000 บาท บั้น ระบุรายได้มากกว่า 10,000 บาท แต่นก และบอย ไม่ระบุรายได้

สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยต่อการถูกล่วงเกินทางเพศ ส่วนใหญ่จะเป็นการล่วงเกินทางเพศขณะทำงานกะดึก ในช่วงเวลาดังตั้ง 19.00–07.00 น. จำนวน 5 คน คือ หนุ่ม กกล้า สิ้น บั้น และ หมึก โดยเป็นการทำงานในช่วงเวลาปกติ 08.30–17.30 น. จำนวน 2 คน คือ เอก และ แมน และเป็นการทำงานที่ไม่สามารถระบุเวลาได้ เนื่องจากลักษณะการทำงานโดยปกติไม่สามารถระบุได้ จำนวน 3 คน คือ ไม้ นก และบอย

ตารางที่ 4.2

รายได้ ลักษณะการทำงาน และสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัย
ก่อให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ

ชื่อ	รายได้ (บาท)	ลักษณะการจ้าง	ปัจจัยต่อการล่วงเกินทางเพศ
ไม้	5,000–7,000	ประกอบอาชีพอิสระ	เวลาทำงานไม่เป็นเวลาที่แน่นอน
หนุ่ม	7,000–8,000	ลูกจ้างรายวัน	ต้องทำงานกะดึก 19.00–07.00 น.
หมึก	7,000–8,000	ลูกจ้างรายเดือน	ต้องทำงานกะดึก 19.00–07.00 น.
เอก	8,000–10,000	ลูกจ้างรายเดือน	ทำงานเวลาปกติ 08.30–17.30 น.
กกล้า	8,000–10,000	ลูกจ้างรายเดือน	ต้องทำงานกะดึก 19.00–07.00 น.
สิ้น	8,000–10,000	ลูกจ้างรายเดือน	ต้องทำงานกะดึก 19.00–07.00 น.
แมน	8,000–10,000	ลูกจ้างรายเดือน	ทำงานเวลาปกติ 08.30–17.30 น.
บั้น	<10,000	ลูกจ้างรายเดือน	ต้องทำงานกะดึก 19.00–07.00 น.
นก	ไม่ระบุ	ลูกจ้างรายเดือน	เวลาทำงานไม่เป็นเวลาที่แน่นอน
บอย	ไม่ระบุ	ประกอบอาชีพอิสระ	เวลาทำงานไม่เป็นเวลาที่แน่นอน

4. ประสบการณ์การถูกล่วงเกินทางเพศ เงื่อนไข ข้อต่อรองของผู้กระทำการล่วงเกินทางเพศ

หนุ่ม เอก สีน บั้น ตกอยู่ในสถานการณ์บังคับที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ กล้า หมึก ถูกบังคับ และเข้าประชิดตัวอย่างรวดเร็วจากนายจ้างโดยตรง และ นก แมน และ บอย ถูกล่วงเกินโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือจากนายจ้างครองสติไม่อยู่

เพศของนายจ้างที่ล่วงเกินทางเพศต่อแรงงานชาย มีดังนี้ เอก นก บั้น หมึก แมน และ บอย ถูกล่วงเกินทางเพศจากนายจ้างเพศชาย หนุ่ม กล้า สีน ถูกล่วงเกินทางเพศโดยจากนายจ้างเพศหญิง และไม้ ถูกล่วงเกินทางเพศจากนายจ้างทั้งเพศชายและหญิง

ข้อต่อรอง หรือเงื่อนไขที่นายจ้างนำมาใช้เพื่อการล่วงเกินทางเพศ คือ เพื่อแลกเปลี่ยนกับงาน และหรือตำแหน่งงาน ที่จะได้รับต่อไป ในกรณีของ นก บั้น หมึก แมน และบอย สำหรับการแลกเปลี่ยนกับเงิน ไม้ได้รับการเสนอจากนายจ้าง เอก กล้า และ สีน ได้รับข้อเสนอผลประโยชน์ และสิทธิพิเศษในอนาคตจากนายจ้าง และกรณีสุดท้าย หนุ่มจะถูกกล่าวหาว่าข่มขืนนายจ้าง ถ้าไม่ยอมทำตาม และไม่ได้รับผลตอบแทนหรือข้อเสนออื่นใดเพิ่มอีก

ตารางที่ 4.3

เพศของนายจ้าง สถานการณ์การถูกล่วงเกินทางเพศ และเงื่อนไขข้อต่อรอง

ชื่อ	เพศของนายจ้าง	สถานการณ์การถูกล่วงเกิน	เงื่อนไขหรือข้อต่อรอง
หนุ่ม	หญิง	ตกอยู่ในสถานการณ์บังคับ และ ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้	จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำ ความผิดในข้อหา ข่มขืน
เอก	ชาย	ตกอยู่ในสถานการณ์บังคับ และ ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้	ผลประโยชน์ และ สิทธิ ประโยชน์ที่จะบังเกิดในอนาคต
กล้า	หญิง	ถูกบังคับโดยนายจ้าง	ผลประโยชน์ และ สิทธิ ประโยชน์ที่จะบังเกิดในอนาคต
ไม้	ชายและหญิง	ถูกบังคับโดยนายจ้าง	แลกเปลี่ยนกับเงิน
นก	ชาย	ถูกล่วงเกินโดยมิได้ตั้งใจ หรือ นายจ้างครองสติไม่อยู่	แลกเปลี่ยนกับงาน หรือ ตำแหน่งงานที่จะได้ทำต่อ
สีน	หญิง	ตกอยู่ในสถานการณ์บังคับ และ ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้	ผลประโยชน์ และ สิทธิ ประโยชน์ที่จะบังเกิดในอนาคต

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ชื่อ	เพศของนายจ้าง	สถานการณ์การถูกล่วงเกิน	เงื่อนไขหรือข้อต่อรอง
ปิ่น	ชาย	ตกอยู่ในสถานการณ์บังคับ และ ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้	แลกเปลี่ยนกับงาน หรือ ตำแหน่งงานที่จะได้ทำต่อ
หมึก	ชาย	ถูกบังคับโดยนายจ้าง	แลกเปลี่ยนกับงาน หรือ ตำแหน่งงานที่จะได้ทำต่อ
แมน	ชาย	ถูกล่วงเกินโดยมิได้ตั้งใจ หรือ นายจ้างครองสติไม่อยู่	แลกเปลี่ยนกับงาน หรือ ตำแหน่งงานที่จะได้ทำต่อ
บอย	ชาย	ถูกล่วงเกินโดยมิได้ตั้งใจ หรือ นายจ้างครองสติไม่อยู่	แลกเปลี่ยนกับงาน หรือ ตำแหน่งงานที่จะได้ทำต่อ

ตารางที่ 4.4

สรุปผลจากการถูกล่วงเกินทางเพศ การปฏิบัติตามเงื่อนไข
ของนายจ้างและความเข้าใจของแรงงานชายกับการ
ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ชื่อ	ผลของการถูกล่วงเกิน ทางเพศ	นายจ้างปฏิบัติตาม เงื่อนไขก่อนการล่วงเกิน ทางเพศ	ทราบหรือไม่ว่า กฎหมาย คุ้มครองแรงงานไม่คุ้มครอง แรงงานเพศชาย หากมีการ เกิดล่วงเกินทางเพศ
หนุ่ม	ต้องออกจากงาน	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ไม่ทราบ
เอก	ได้ทำงานต่อหรือได้รับ เงื่อนไขหรือข้อต่อรองตาม เสนอ	ทำบ้างบางส่วน	ไม่ทราบ
กล้า	ทนกับการถูกล่วงเกินเพื่อ แลกกับผลประโยชน์	ทำบ้างบางส่วน	ไม่ทราบ
ไม้	หาหนทางในการทำมาหา กินในรูปแบบอื่น	ทำบ้างบางส่วน	ไม่ทราบ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ชื่อ	ผลของการถูกล่วงเกินทางเพศ	นายจ้างปฏิบัติตามเงื่อนไขก่อนการล่วงเกินทางเพศ	ทราบหรือไม่ว่า กฎหมายคุ้มครองแรงงานไม่คุ้มครองแรงงานเพศชาย หากมีการเกิดล่วงเกินทางเพศ
นก	ได้ทำงานต่อหรือได้รับเงื่อนไขหรือข้อต่อรองตามเสนอ	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ทราบบ้างบางส่วน
สิน	ได้ทำงานต่อหรือได้รับเงื่อนไขหรือข้อต่อรองตามเสนอ	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ไม่ทราบ
ปั้น	ทนกับการถูกล่วงเกินเพื่อแลกกับผลประโยชน์	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ไม่ทราบ
หมึก	ทนกับการถูกล่วงเกินเพื่อแลกกับผลประโยชน์	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ไม่ทราบ
แมน	ได้ทำงานต่อหรือได้รับเงื่อนไขหรือข้อต่อรองตามเสนอ	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ทราบบ้างบางส่วน
บอย	ทนกับการถูกล่วงเกินเพื่อแลกกับผลประโยชน์	ปฏิบัติตามทั้งหมด	ไม่ทราบ

การศึกษาตามกรอบแนวคิด สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ ตัวแปรเช่นอายุงานที่น้อย หรืออยู่ในช่วงเริ่มต้นการทำงาน หรือรอการประเมินผลงานเพื่อบรรจุให้เป็นพนักงานประจำ อำนาจในการต่อรอง การเลือกประกอบอาชีพ หรืออาชีพที่เสี่ยง กับการถูกล่วงเกินทางเพศ

2. สถานการณ์ที่แตกต่างกัน จะเป็นสาเหตุให้เกิดการล่วงเกินทางเพศได้ ตามกรณีศึกษาของ หม่อม ถูกล่วงเกินทางเพศเพราะตกอยู่ในสถานการณ์บังคับเพียงปัจจัยเดียวที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หมึก อยู่ในระหว่างการทดลองงาน และกระทำความผิดต่อข้อบังคับการทำงานของ

โรงงาน ไม่มีอำนาจต่อรอง เอก มีปัจจัยเดียวที่ทำให้ถูกล่วงเกินทางเพศคือ ตกอยู่ในสถานการณ์บังคับ เช่นเดียวกับหนุ่ม จึงไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เพราะมีอุปสรรคด้านภาษา และอยู่ต่างประเทศจำเป็นต้องยอมให้นายจ้างล่วงเกินทางเพศเพื่อให้ได้รับเงินโบนัสของนายจ้าง แผนรอการประเมินให้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น และอยู่ในสถานการณ์ที่หัวหน้างานครองสติไม่อยู่ เมาสุราจนทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ บั้น

3. ขาดอำนาจการต่อรอง และ อยู่ในสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน เนื่องจากต้องทำงานบนเรือตลอด หากไม่ทำตามก็จะถูกกลั่นแกล้งให้ต้องออกจากงาน ซึ่งบั้นต้องยอมแลกกับเงินเดือนที่จะได้รับซึ่งสูงมาก ถ้า ขาดอำนาจการต่อรอง และอยู่ในสถานการณ์ที่ตนเองต้องใช้เงินและนายจ้างมีข้อเสนอเพื่อแลกกับการล่วงเกินทางเพศ ซึ่งในครั้งแรกที่มีการล่วงเกินทางเพศ ถ้าไม่ยินยอมพร้อมใจด้วยเนื่องจากมีคู่รักอยู่แล้ว แต่การล่วงเกินทางเพศในครั้งหลัง ๆ เพื่อแลกกับค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ บอย ตกอยู่ในสถานการณ์ ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และขาดอำนาจการต่อรอง คือ ถูกล่วงเกินทางเพศในขณะที่ตนต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และหากไม่ยินยอมจะมีผลต่อปริมาณงานที่จะได้รับในอนาคต ทำให้สถานการณ์ของบอยจึงไม่มีทางเลือกอื่น สิ้นขาดอำนาจการต่อรอง และ ตกอยู่ในสถานการณ์เศรษฐกิจตกต่ำในปี 2540 หากไม่ยินยอม อาจถูกเลิกจ้าง ไม้ มีปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพ และสถานการณ์ซึ่ง เป็นอาชีพที่ต้องปฏิบัติงานโดยตรงกับผู้ว่าจ้าง จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศเช่นกัน สำหรับนก อยู่ในช่วงทดลองงาน ที่ต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงาน เพื่อการประเมินผลงาน และอยู่ในสถานการณ์ที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

4. การศึกษายังไม่เด่นชัดที่จะเป็นตัวแปรให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ กล่าวคือ การศึกษาไม่สามารถกำหนดได้ว่า การศึกษามากน้อยเท่าไร จึงจะทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ เพราะ จากข้อมูล มีผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากถึง 5 คน คือ แมน บั้น บอย สิ้น และนก และในระดับการศึกษาที่ต่ำที่สุดคือ ประถมศึกษาตอนต้น (ป.6) มีจำนวน 4 คน คือ หนุ่ม หมึก เอก และไม้ และในระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีเพียง 1 คน คือ กล้า แต่จะมีผลโดยตรงกับการเลือกประกอบอาชีพ แต่ทั้งหมดทั้งมวลแล้ว การเลือกประกอบอาชีพของแรงงานเพศชายทั้ง 10 คนนั้น จะเป็นการเลือกประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการเป็นส่วนใหญ่

5. พฤติกรรมการล่วงเกินทางเพศที่เกิดขึ้น ตามตัวแปรตามที่เสนอในกรอบแนวคิดคือ การล่วงเกินทางเพศทางกาย ทางวาจา ท่าทาง การใช้สื่อสัญลักษณ์ รูปภาพ ภาพเขียน สามารถสรุปได้ดังนี้ โดยส่วนใหญ่จะมีการล่วงเกินทางเพศทางกาย ตามกรณีศึกษาของ หนุ่ม หมึก เอก แมน และกล้า ส่วนการล่วงเกินทางเพศทางวาจา และทางกาย ตามกรณีศึกษาของ บั้น บอย สิ้น

และนัก โดยการใช้วาทะจากกล่าวถึงรสนิยมทางเพศ ขนาดของอวัยวะเพศ และให้พูดถึงพฤติกรรมกรรมกร มีเพศสัมพันธ์ของแรงงานเพศชายให้ฟัง สำหรับไม้ มีพฤติกรรมกรรมกรล่วงเกินทางเพศทุกรูปแบบ ทางกายมีการจับต้องเนื้อตัวร่างกายของไม้เพื่อชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ ทางวาจา มีการกล่าวเชิญชวนให้มีเพศสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ การใช้สื่อสัญลักษณ์ ด้วยการใช้มือแสดงท่าทางการมีเพศสัมพันธ์

ดังนั้น เพื่อนำไปสู่การพิจารณาผลลัพธ์ และบทสรุป ให้มีการได้รับความคุ้มครองที่เท่าเทียมกัน ของลูกจ้างหญิงชาย ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 สำหรับความเป็นลูกจ้างตามกฎหมายฉบับนี้ และสำหรับแรงงานประเภทอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยมีสถานภาพความเป็นพลเมืองของประเทศไทยคนหนึ่ง สมควรได้รับความคุ้มครองและได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากมีการล่วงเกินทางเพศแรงงานชายตามกรณีศึกษา การพิจารณาให้ความคุ้มครอง และบทลงโทษ แรงงานทุกเพศ ทุกวัย ควรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติหรือให้ความคุ้มครองแต่เฉพาะกลุ่ม หรือ เฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง หรือแม้แต่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพอิสระที่พึงจะได้รับการคุ้มครอง และอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย ในการให้ความคุ้มครองด้วยเช่นเดียวกัน

อภิปรายผล

1. การคุ้มครองแรงงานชายเมื่อถูกคุกคามทางเพศ

วัฒนธรรมของสังคมไทยที่มีมาแต่โบราณ สร้างค่านิยมให้กับคนในสังคมว่า เพศชายคือเพศที่แข็งแกร่งกว่าทั้ง สรีระร่างกาย ความเข้มแข็ง และการได้รับบทบาทในสังคม เช่น การเป็นนักรบ หรือการได้เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นต้น ทำให้ประเด็นความสนใจสำหรับปรากฏการณ์การล่วงเกินทางเพศของแรงงานเพศชาย จึงยังไม่ได้รับการสนใจหรือให้ความคุ้มครอง ดังเช่นแรงงานเด็ก และแรงงานหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม และทฤษฎีชายเป็นใหญ่ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 และเพื่อวัตถุประสงค์ประการที่ 2 หากสามารถอธิบายการเกิดปรากฏการณ์การล่วงเกินทางเพศของแรงงานเพศชายได้แล้ว

ปัญหาต่อไปที่นำไปสู่การพิจารณาคือ ประเด็นทางด้านกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ในมาตราที่ 16 กล่าวถึงการคุ้มครองลูกจ้างที่

เป็นเด็กและหญิง ในการที่จะคุ้มครองไม่ให้นายจ้าง หัวหน้าควบคุมงาน ล่วงเกินทางเพศกับแรงงานเด็ก และแรงงานเพศหญิง ทำให้เกิดปรากฏการณ์ทางด้านแรงงานอีกประเภทหนึ่ง กล่าวคือ แรงงานเด็กชายที่มีอายุกว่า 18 ปีขึ้นไปจะต้องตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขการเป็นคนชายขอบทันที ที่จะไม่ได้รับการคุ้มครองหากเกิดการล่วงเกินทางเพศกับเด็กชายที่มีอายุกว่า 18 ปีการถูกล่วงเกินทางเพศของเพศชายกับการเข้าถึงกฎหมายที่มีอยู่หากมีการล่วงเกินทางเพศของประชากรที่เป็นเพศชายในประเทศไทยเกิดขึ้น ณ ขณะนี้ ผลทางกฎหมายที่เข้ามารองรับ จะอยู่ภายใต้การคุ้มครองตามกฎหมายอาญา สำหรับข้อหาฐานความผิด กระทำอนาจาร ตามมาตรา 284 เท่านั้น และหากประชากรเพศชายรายนี้มีสถานภาพเป็นลูกจ้างและถูกนายจ้างหรือผู้ควบคุมงาน กระทำการล่วงเกินทางเพศด้วยแล้ว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานพ.ศ. 2541 มาตรา 16 ที่ให้ความคุ้มครองแต่เฉพาะแรงงานเด็ก และแรงงานหญิงเท่านั้น จึงทำให้แรงงานชายรายนี้ตกอยู่ในสภาวะ “คนชายขอบ” ที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานที่อยู่ในรูปแบบของพระราชบัญญัติ ให้ความคุ้มครองไปไม่ถึงทั่วถึง และยิ่งหมายความว่าผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่สมควรได้รับความคุ้มครองตามหลักสิทธิมนุษยชน และรัฐธรรมนูญ

2. ลักษณะและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการล่วงเกินทางเพศ

ในลักษณะของการล่วงเกินทางเพศที่เกิดขึ้น ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มักจะมีส่วนทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศได้ โดยผู้ถูกระทำ (แรงงานชาย) มักจะได้รับข้อเสนอ ทั้งด้วยเหตุผลทางการประกอบอาชีพ การละเว้นการลงโทษ หรือ การพิจารณาปรับเลื่อนขั้น ตำแหน่ง หรือเงินเดือน หรือตกอยู่ในสถานการณ์บังคับที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งนายจ้างที่เป็นชายและหญิง มีสัดส่วนในการกระทำการล่วงเกินทางเพศได้ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ตามทฤษฎีที่สนับสนุน และที่ได้กล่าวมาแล้ว เป็นไปตามทฤษฎี โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม คือ การจัดการโครงสร้างทางสังคมที่จะกำหนดให้ผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า มักจะได้รับบทบาท และแสดงออกมาในลักษณะการกดขี่ ข่มเหง และใช้อำนาจที่มีอยู่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ กันที่เป็นการล่วงเกินทางเพศตามผลการศึกษาของนักจิตวิทยาชื่อ เจฟเฟอรี เนวิด ที่ยกตัวอย่างการกระทำการล่วงเกินทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ (มติชนสุดสัปดาห์, 2549, น. 8-9)

ทั้งนี้ องค์ประกอบที่สามารถนำมาวิเคราะห์นั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เวลา สถานที่ และลักษณะของการแสดงออกทางเพศของแต่ละบุคคล ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถนำมาเป็น

ข้อสนับสนุนได้ว่า การล่องเินทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้โดยนำเอาผลการศึกษาเป็นตัวพิจารณา อ้างถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวไว้แล้ว เช่น ทฤษฎี เพศสภาพ ทฤษฎีชายเป็นใหญ่ และ ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม ที่สอดคล้องกับผลการศึกษา และสนับสนุน กับผลการศึกษาได้สรุปว่า ก่อนการถูกล่องเินทางเพศ หลาย ๆ คนจะตกอยู่ภายใต้อำนาจของนายจ้างทั้งสิ้น ไม่ว่าจะ เป็นจากนายจ้างเพศชาย หรือนายจ้างเพศหญิง สถานการณ์บังคับที่ต้องแลกกับการมีงานทำ การได้รับสิทธิ หรือผลประโยชน์อื่น หรือจะเป็นการกระทำความผิดที่มีบทลงโทษรุนแรงและที่ อาจจะกระทบกับหน้าที่การงานในอนาคตของตนได้อีกด้วย

สภาพการทำงานที่อาจถูกล่องเินทางเพศ แรงงานเพศชายของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบริการ เช่น พนักงานรักษาความปลอดภัย พนักงานบริการบนเครื่องบิน พนักงานบริการบนเรือสำราญ ช่างตัดผม พนักงานรับจ้างนวดอิสระ เป็นต้น ซึ่งลักษณะการทำงานดังกล่าวต้องใกล้ชิดกับลูกค้า และมีโอกาสที่จะได้ใกล้ชิดกับนายจ้างได้เช่นกัน ช่วงเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ก็เป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจ กล่าวคือ ส่วนใหญ่ที่มีการถูกล่องเินทางเพศจะเป็นการทำงานที่อยู่ในช่วงระยะเวลากลางคืน ตั้งแต่เวลา 19.00–07.00 น. ซึ่งตรงกับข้อมูลในการสำรวจความเห็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (ภาคผนวก ก) ที่สรุปความเห็นของประชาชนว่า งานด้านบริการจะเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการถูกล่องเินทางเพศได้ในอัตราที่ค่อนข้างสูง ทั้งในส่วนของลูกจ้างชาย และลูกจ้างหญิงในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ลักษณะและเงื่อนไขที่เป็นข้อเสนอก่อนการถูกล่องเินทางเพศ อิทธิพล และอำนาจ ที่มีอยู่เหนือกว่า ทำให้ลูกจ้างชายของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต้องตกอยู่ในสถานการณ์บังคับที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ กล่าวคือ นายจ้างนำเอาข้อได้เปรียบของสถานการณ์ใช้บังคับข่มขู่ให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย (กรณีศึกษาของหนุ่ม) นำเอาทรัพย์สิน เงินตรามาเป็นข้อแลกเปลี่ยน (กรณีศึกษาของไม้) เพื่อแลกเปลี่ยนกับงานหรือตำแหน่งงานที่จะได้ทำต่อไปในอนาคต (กรณีศึกษาของนก สิน หมึก แมน และบอย) หรือ เพื่อผลประโยชน์ สิทธิประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (กรณีศึกษาของ เอก กกล้า และปั้น) และผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า จากเงื่อนไขข้างต้น มีนายจ้างได้ปฏิบัติตามที่สัญญาไว้ตามเงื่อนไขทั้งหมด จำนวน 7 คน และที่นายจ้างเลือกปฏิบัติเพียงบางส่วน ไม่ครบตามที่ได้สัญญาไว้อีก จำนวน 3 คน แต่ไม่พบว่าไม่มีลูกจ้างชายรายใดที่นายจ้างไม่ได้ปฏิบัติตามที่ได้สัญญาไว้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการล่องเินทางเพศแรงงานเพศชาย ความรู้สึก และการแสดงออกทางด้านเพศ หรือกามารมณ์ ตามหลักวิทยาศาสตร์ การเกิดอารมณ์เพศสามารถเกิดขึ้นได้ หากมีการช่วยด้วยสิ่งเร้าต่าง ๆ เช่น รูป กลิ่น หรือ การแสดงออกทั้งทางร่างกาย หรือสิ่งเร้าภายนอกเช่น

การแต่งกาย เป็นต้น จึงไม่อาจกล่าวได้ว่า ระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง การแสดงออกทางอารมณ์เพศจะเริ่มต้น หรือมีมากที่ฝ่ายใด ทั้งนี้เป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น สิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ตามผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถสรุปได้ คือ กรณีศึกษาของหนุ่ม ที่มีนายจ้างที่เป็นหญิงหม้าย และรูปร่างหน้าตาของหนุ่มอาจเป็นที่พอใจแก่นายจ้างรายนี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการล่วงเกินทางเพศได้เช่นกัน สภาพแวดล้อมการทำงานก็มีส่วนทำให้เกิดอารมณ์เพศได้เช่นในกรณีศึกษาของ บ๊อง และบอย ที่ต้องทำงานอยู่ในสถานที่ทำงาน ที่เป็นจุดที่ง่ายต่อการถูกล่วงเกินทางเพศได้ เช่น กรณีศึกษาของบ๊อง ที่ต้องทำงานบนเรือ และต้องนอนพักรวมกันกับผู้ชายทั้งหมด พฤติกรรมการแสดงออกถึงความต้องการในเรื่องเพศจึงเกิดขึ้น ที่ต้องหาทางระบายออก จึงต้องเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่รวมกัน อีกทั้งระยะเวลาที่ต้องทำงานบนเรือก็มีระยะเวลานานถึง 3 เดือน สำหรับกรณีศึกษาของบอย การที่ต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ด้านหลังห้องแต่งตัวที่มีลักษณะเหมือนกับหลังเวที ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นการยั่วยุ อีกทั้งในการเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดแต่งกายในแต่ละครั้ง ยังต้องจัดและตกแต่งร่างกาย ทรวงผม และเสื้อผ้า ให้มีความเด่นชัด สะดุดตา เพื่อให้ภาพที่ออกมาน่าสนใจและดึงดูดใจผู้ชมได้

3. ปฏิกิริยาของผู้ถูกล่วงเกินทางเพศ

ในบางช่วงบางตอนของการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้กล่าวถึงความรู้สึกที่ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด เพื่อแสดงถึงความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้พบมาในหลาย ๆ อารมณ์และความรู้สึก สามารถสรุปมาเป็นลักษณะคำพูด และอารมณ์ได้ดังนี้

“คนมันเรียนมาน้อย ต้องตกอยู่ในอำนาจของคนที่เหนือกว่า ทำยังไงได้ล่ะครับ” เป็นคำพูดของหนุ่ม ที่แสดงถึงอารมณ์ว่า รู้สึกไม่พอใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเพราะตนเองเรียนมาน้อย ไม่รู้ว่าจะเอาตัวเองให้รอดจากสถานการณ์นี้ได้อย่างไร

“แต่ไม่เอาหรอกครับ ผมอายุเค้าครับ เป็นผู้ชายแท้ ๆ แต่ก็ยังโดนอีก” เป็นคำพูดของเอก ที่แสดงถึงความรู้สึกว่า เรื่องแบบนี้เขาเลือกที่จะไม่เล่าให้ใครฟัง ณ ขณะนั้น เพราะคิดว่าเป็นเรื่องน่าอับอายที่ตนเองเป็นผู้ชายแท้ ๆ ก็ยังถูกล่วงเกินทางเพศได้อีก

“สับสนไปหมดเลย ไม่รู้ว่าจะทำยังไงดี” เป็นคำพูดของกล้า แสดงความรู้สึกว่า ทำอะไรไม่ถูก คิดไม่ออกว่าสถานการณ์นั้นตนเองจะต้องทำอย่างไร เพราะเกิดเงื่อนไข ข้อเสนอกที่กล้าเองต้องการมาเป็นข้อแลกเปลี่ยน เพื่อแลกกับการถูกล่วงเกินทางเพศในครั้งนี้

“ไม่น่าจะเสียหายอะไร น่าจะเหมือนกับการหยอกล้อเล่นระหว่างเพื่อนฝูง” เป็นคำพูดของนก ที่มองว่าการถูกล่วงเกินสำหรับประสบการณ์ของเขานั้น คิดให้เป็นเชิงบวกเพื่อไม่ให้ตนเองต้องคิดว่าเป็นเรื่องร้ายแรง หรือน่าเสียหายอะไร

“การได้ทำงานบนเรือแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ จะไม่ต่างอะไรกับการติดคุก ที่ต้องระบายออกกับคนเพศเดียวกัน” เป็นคำพูดของบั้น ที่แสดงทัศนคติว่า สถานการณ์การเกิดการล่วงเกินทางเพศ ตามประสบการณ์ของเขา สามารถเกิดขึ้นได้เมื่อต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

“ไม่ต่างอะไรกับช่วยตัวเองเลย และก็ไม่ได้เสียหายอะไรนี่” เป็นคำพูดของหมึก ที่อาจแสดงออกมาเพื่อทำความเข้าใจกับสถานการณ์ ที่ตนเองกระทำความผิดอยู่ และต้องอาศัยอำนาจจากนายจ้างรายนี้ เพื่อให้ตนเองพ้นจากความผิด และมีงานทำต่อไป

“ชินแล้วพี่ จะได้เลิกกับการที่มีงานเข้ามาเรื่อย ๆ” “อายุมากขึ้นแล้วไม่รู้ว่าจะต้องถูกล่วงเกินทางเพศถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือเปล่า” เป็นคำพูดของบอย กับประสบการณ์การถูกล่วงเกินทางเพศด้วยการสัมผัส และด้วยสายตา จึงมองเป็นเรื่องปกติ หากมีการล่วงเกินทางเพศในขณะที่ยังอายุน้อยแล้วความรู้สึกชินคงเปลี่ยนแปลงไป เพราะจะเป็นการถูกล่วงเกินทางเพศในลักษณะที่มากกว่าการสัมผัส หรือการจ้องมอง เป็นต้น

4. รูปแบบการปฏิเสธเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์

รูปแบบการปฏิเสธที่พบ มีรูปแบบในการปฏิเสธต่าง ๆ กันออกไป คือ กรณีของเอก อ้างว่าไม่ชอบ ไม่เคยมีอะไรกับผู้ชาย ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย และอยากพักผ่อน กรณีของกล้า ยกข้ออ้างว่ากลัวมีคนอื่นมาเห็นแล้วนายจ้างจะเสียหาย กรณีของไม้ บอกข้อเท็จจริงว่าตนเองเป็นเกย์ ไม่ชอบมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง และด้วยเหตุผลเกี่ยวกับศีลธรรมว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี กรณีของบั้น ปฏิเสธด้วยเหตุผลของโรคเอดส์ กลัวติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนแมน ปฏิเสธโดยข้ออ้างว่า ไม่มีถุงยางอนามัย จึงไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้เพื่อความปลอดภัยของทั้งสองฝ่าย แต่สำหรับหมึก เลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกได้ด้วยการสำเร็จความใคร่ด้วยมือแทนการมีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างทางทวารหนัก แต่ท้ายที่สุดก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้างานได้เพราะตนเองทำผิดกฎระเบียบของโรงงาน จึงต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับหัวหน้างาน

กรณีศึกษาของหนุ่ม เป็นกรณีที่สถานการณ์บังคับ ที่ไม่อาจปฏิเสธได้ด้วยข้ออ้างของนายจ้างที่มีอยู่เหนือกว่า กับการกล่าวอ้างถึงการแจ้งความดำเนินคดีในคดีข่มขืน เพราะเป็นที่

เข้าใจอยู่แล้วว่า สถานการณ์ที่ผู้ชายกับผู้หญิงอยู่ด้วยกันกับข้อกล่าวอ้างในเรื่องความผิดคดีข่มขืน และในสถานที่ส่วนตัวของฝ่ายหญิง จึงเป็นประเด็นที่ทำให้เชื่อได้ว่า ผู้ชายมีโอกาสบุกรุกเพื่อข่มขืนจริง

ตามกรณีศึกษา ในหลายกรณีไม่มีการปฏิเสธ เพราะลูกจ้างเพศชายเหล่านั้น คิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย และ พฤติกรรมการล่วงเกินทางเพศอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรง

5. ปัญหาและข้อจำกัดในการคุ้มครองการถูกล่วงเกินทางเพศของแรงงานชาย

พิจารณาที่กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยสามารถแบ่งการพิจารณาได้ 2 ส่วนดังนี้คือ

5.1 กฎหมายที่บัญญัติไว้คุ้มครองแรงงาน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองลูกจ้างเกี่ยวกับการถูกล่วงเกินทางเพศ ที่มีเพียง 1 มาตรา คือ มาตรา 16 ซึ่งให้ความคุ้มครองเฉพาะลูกจ้างเด็ก และลูกจ้างหญิงเท่านั้น

5.2 กฎหมายที่บัญญัติเรื่องความผิดเกี่ยวกับการถูกล่วงเกินทางเพศที่มีไว้เพื่อบังคับใช้ทั่วไป ตามประมวลกฎหมายอาญา ภาคความผิดเกี่ยวกับเพศ

ซึ่งการติดตามความเคลื่อนไหวล่าสุด (วันที่ 17 มกราคม 2550) กระทรวงยุติธรรมยื่นเสนอขอแก้ไขกฎหมายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อแก้ไข ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 ว่าด้วยการข่มขืน จากเดิม “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิง ซึ่งมีใช้ภรรยาตน มีโทษจำคุก...” แก้ไขเป็น “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น ซึ่งมีใช้สามีหรือภรรยาตน มีโทษจำคุก...” ซึ่งอยู่ในขั้นตอนของการนำเข้าสู่กระบวนการในการออกกฎหมาย โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

ในอีกความเคลื่อนไหวอีกทางหนึ่งในเรื่องนี้ สำหรับการประชุมเสนอรายงานการปฏิบัติต่อสตรีของรัฐบาลไทย เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2549 ณ องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวออร์ค คณะกรรมการในอนุสัญญาฉบับนี้ ได้เสนอแนะต่อรัฐบาลไทย ในประเด็นการข่มขืนดังนี้

ข้อ 23 คณะกรรมการกังวลว่า คำจำกัดความของการข่มขืน ตามมาตรา 276 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ถูกจำกัดแต่เพียงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุรุษกับสตรีที่ไม่ใช่ภรรยา ดังนั้น จึงเท่ากับให้มีการยินยอมให้สามีข่มขืนภรรยาตนได้โดยไม่ต้องรับโทษใด ๆ

ข้อ 24 คณะกรรมการเรียกร้องให้รัฐภาคีแก้ไขคำนิยามของการข่มขืน ในประมวลกฎหมายอาญาโดยไม่ยกเว้นการข่มขืนระหว่างสามีภรรยา อีกทั้งยังเป็นความผิดทางอาญา

เห็นได้ว่า มีความเคลื่อนไหวในทางกฎหมายหลายกรณี โดยภาพรวมของการแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ และยังเป็นการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศกับ ทุก ๆ เพศอีกด้วย